

**VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH
STUDIÍ, Z. Ú., ČESKÉ BUDĚJOVICE**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**OMEZENÍ OSOBNÍ SVOBODY SE ZVLÁŠTNÍM
PŘIHLÉDNUTÍM K PROBLEMATICE
POLICEJNÍCH CEL**

Autor práce: Petr Hájek, DiS.
Studijní obor: Bezpečnostně právní činnost
Forma studia: Kombinovaná
Vedoucí práce: Mgr. Bc. Josef Kříha
Katedra: Právních oborů a bezpečnostních studií

2020

VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH STUDIÍ, z.ú.
Žižkova 6, 370 01 České Budějovice

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno a příjmení studenta: Petr Hájek, DiS.
Studijní program: Bezpečnostně právní činnost
Studijní obor: Bezpečnostně právní činnost ve veřejné správě
Forma studia: Kombinovaná
Místo studia: Pířbram

Název bakalářské práce: **Omezení osobní svobody se zvláštním přihlédnutím k problematice policejních cel**

Název bakalářské práce v anglickém jazyce: **The restriction on personal liberty with special regard to police cells**

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

Vedoucí bakalářské práce (jméno a příjmení, titul): Mgr. Bc. Josef Kříha, 386 116 835, kriha@vsers.cz

Datum zadání bakalářské práce: říjen 2018

CÍL BAKALÁŘSKÉ PRÁCE:

Hlavním cílem bakalářské práce je formou teoreticko-praxeologického vhledu zájmově poukázat k vybraným ustanovením, týkající se oprávnění omezit občana na osobní svobodě. Dále pak přiblížit problematiku policejních cel z pohledu policisty vykonávající ostrahu cel a s tím spojenou rizikovost. Vedlejšíím cílem práce je empirické obohacení teoretické části bakalářské práce o kvantitativní údaje vymezené teritoriálním územím Územního odboru Semily Policie České republiky.

Student: Petr Hájek, DiS.	26.10.2018 datum	 podpis
Vedoucí práce: Mgr. Bc. Josef Kříha	0.11.2018 datum	 podpis

Schvaluji zadání bakalářské práce:

Vedoucí katedry: doc. JUDr. Roman Svatoš, Ph.D.	5.11.2018 datum	 podpis
Prorektorka pro studium a vnitřní záležitosti: RNDr. Růžena Ferebauerová	7.11.18 datum	 podpis
Rektor: doc. Ing. Jiří Dušek, Ph.D.	10.11.2018 datum	 podpis

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval(a) samostatně, na základě vlastních zjištění a s použitím odborné literatury a materiálů uvedených v seznamu použitých zdrojů.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce v elektronické podobě ve veřejně přístupné části infodisku VŠERS, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky vedoucí(ho) a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce systémem na odhalování plagiátů.

.....

Děkuji vedoucímu bakalářské práce Mgr. Bc. Josefu Kříhovi za cenné rady, připomínky a metodické vedení práce.

ABSTRAKT

HÁJEK, P. *Omezení osobní svobody se zvláštním přihlédnutím k problematice policejních cel: bakalářská práce*. České Budějovice: Vysoká škola evropských a regionálních studií, 2020. 57s. Vedoucí práce: Mgr. et Bc. Josef Kříha.

Klíčová slova: omezení osobní svobody, zadržení, zajištění osoby, policejní cely

Teoretická část bakalářské práce (dále jen „práce“) formou analyticko-syntetizujícího postihu v širší optice objasňuje, demonstruje legitimitu omezení osobní svobody příslušníky Policie ČR a shrnuje zákonná ustanovení týkající se omezení osobní svobody. V rámci užší specifikace reflektuje popis policejních cel a náležitostí spojených s výkonem ostrahy osob zde umístěných s jejich rozbohem. Věcná část „práce“ je obohacena o užití kvantitativní ukazatele osob a zákonného důvodu umístěných v policejních celách, konkrétně v rámci Krajského ředitelství Policie České republiky Libereckého kraje, územního odboru Semily v letech 2014 až 2019 z hlediska možné rizikovosti k umístění.

ABSTRACT

HÁJEK, P. *Bodily Restraint with Special Regard to Police Cells: Bachelor Thesis*. České Budějovice: Vysoká škola evropských a regionálních studií, 2020. 57p.
Supervisor: Mgr. et Bc. Josef Kříha.

Key words: bodily restraint, arrest, custody, police cells

The theoretical part of this bachelor thesis (hereafter „Thesis“) clarifies and demonstrates from a wide analytic-synthetic point of view the lawfulness of bodily restraints by Police of Czech Republic and summarizes legal provisions regarding bodily restraint. More specifically this part reflects in particular description of police cells and appropriateness of guarding persons restrained in these cells, inclusive their analysis. The practical part of this Thesis is supported by quantitative indicators regarding persons arrested in police cells and legal reasons for this arrest, particularly in district Semily (Region Police Headquarters Liberec) from 2014 to 2019 from the perspective of potential risks connected with this arrest.

Obsah

Úvod.....	8
1 Cíl a metodika bakalářské práce	10
2 Omezení osobní svobody	11
2.1 Vymezení osobní svobody	11
2.2 Omezení osobní svobody dle zákona o Policii.....	12
2.2.1 Připoutání	14
2.2.2 Zajištění.....	15
2.3 Omezení osobní svobody dle Trestního řádu	21
2.3.1 Zadržení.....	21
2.3.2 Zatčení.....	22
2.3.3 Vazba.....	23
3 Problematika policejních cel	24
3.1 Druhy policejních cel	25
3.2 Umístění osob do policejních cel	26
3.2.1 Osoby umísťované do policejních cel.....	26
3.2.2 Oddělené umísťování osob do policejních cel	27
3.3 Postup před umístěním osoby do policejní cely	28
3.3.1 Prohlídka osoby před umístěním do policejní cely	28
3.3.2 Prohlídka lékařem před umístěním osoby do policejní cely	30
3.4 Povinnosti v rámci umístění osob v policejních celách	31
3.5 Režim v cele, výkon ostrahy cely a vstup do cely.....	33
3.6 Vydání osoby, procesní úkony s ní a propuštění osoby	35
4 Empirická část - kvantitativní výzkum personálního umísťování osob do policejních cel na Územním odboru Semily Policie České republiky	36
5 Závěr.....	55

Úvod

Volba tématu bakalářské práce „*Omezení osobní svobody se zvláštním přihlédnutím k problematice policejních cel*“, byla ovlivněna praxeologickými zkušenostmi jejího zpracovatele, který je příslušníkem Police České republiky, aktuálně služebně zařazen ve služební hodnosti praporčík v rámci věcně a místně příslušného základního útvaru Policie ČR, tj. Krajského ředitelství Libereckého kraje, Územního odboru Semily, Obvodního oddělení v Semilech. Tento útvar zajišťuje ostrahu tzv. vícehodinových cel pro celý územní odbor, která je spojena s riziky pro službu zde konající policisty, mnohdy nedocenená a neznámá.

Jak bylo uvedeno s ohledem k praxeologickým zkušenostem zpracovatele práce, který vykonává přímý výkon ostrahy policejních cel při svém výkonu povolání je právě omezení osobní svobody s následným střežením osoby častou pracovní náplní.

Osobní svoboda je jedno ze základních lidských práv a svobod, bez jehož garance si lze život ve 21. století v demokratickém právním státě jen stěží představit. Její svévolné a nezákonné omezení zakládá dokonce trestně-právní odpovědnost. Oproti tomu, v případech stanovených zákonem a současně způsobem stanoveným zákonem, je omezení osobní svobody jedním z elementárních pořádkových a procesních opatření orgánů činných v trestním řízení k zajištění bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, případně k dosažení řádné satisfakce za spáchání protiprávního jednání.

Hlavním cílem bakalářské práce, dále jen „práce“ je teoreticko-praxeologickou formou demonstrovat zákonná ustanovení, týkající se oprávnění omezit občana na osobní svobodě, včetně přiblížení problematiky týkající se umístování osob omezených na osobní svobodě do policejních cel, zejména z hlediska záruky všech práv a oprávněných zájmů, které takovým osobám garantují právní předpisy a interní předpisy Policie České republiky. Vedlejším cílem práce je formou kvantitativního výzkumu ve věci personálního umístování osob do policejních cel na Krajském ředitelství Policie ČR Libereckého kraje, Územního odboru Semily.

V úvodní části „práce“ je vymezeno ústavně-právní pojetí osobní svobody, včetně ústavně-právního rámce pro její omezení, potažmo zbavení. Dále jsou v jednotlivých podkapitolách specifikována zákonná ustanovení, dle kterých je možné osobní svobodu člověka omezit, včetně konkrétního způsobu omezení, zejména z hlediska maximální možné délky takového omezení.

V rámci návazných subkapitol „práce“ je podrobně úžeji demonstrována odborná problematika umístování osob do policejních cel, a to nejen z hlediska stanovených parametrů pro samotné policejní cely, ale zejména z hlediska postupu Policie České republiky ve vztahu k osobám do policejních cel umístovaným. Zevrubně je popsán postup před umístěním osoby do policejní cely, zejména s ohledem na zajištění bezpečnosti, povinnosti ze strany Policie České republiky v rámci režimu v policejních celách, a také práva osob zde umístěných.

Závěrečná část „práce“ v intencích stanoveného vedlejšího cíle empiricky obohacuje část teoreticko-praxeologickou, kdy část práce je věnována výzkumu kvantitativních údajů, týkajících se umístování osob omezených na osobní svobodě do policejních cel v rámci Územního odboru Semily Policie České republiky v období posledních šesti let, tedy od roku 2014 do roku 2019. Toto bylo provedeno dle pohlaví osob, věkových tříd, důvodu omezení na osobní svobodě a způsob ukončení omezení na osobní svobodě.

1 Cíl a metodika bakalářské práce

V úvodní části „práce“ je vymezeno ústavně-právní pojetí osobní svobody, včetně ústavně-právního rámce pro její omezení, potažmo zbavení. Dále jsou v jednotlivých podkapitolách specifikována zákonná ustanovení, dle kterých je možné osobní svobodu člověka omezit, včetně konkrétního způsobu omezení, zejména z hlediska maximální možné délky takového omezení.

V rámci samostatných subkapitol „práce“ je úžeji demonstrována odborná problematika vymezující legitimitu umístování osob do policejních cel v optice stanovených parametrů pro samotné policejní cely, ale zejména z hlediska postupu Policie České republiky ve vztahu k osobám do policejních cel umístovaným. Zevrubně je popsán postup před umístěním osoby do policejní cely, zejména s ohledem na zajištění bezpečnosti, povinnosti ze strany Policie České republiky v rámci režimu v policejních celách, a také práva osob zde umístěných.

Teoretická část „práce“ je obohacena o empirickou část, která formou kvantitativního výzkumného šetření kvantitativních údajů, týkajících se umístování osob omezených na osobní svobodě do policejních cel v rámci Územního odboru Semily Policie České republiky v období posledních šesti let, tedy od roku 2014 do roku 2019 z hlediska věku, pohlaví, důvodu omezení osobní svobody a délky jejího umístění v policejní cele.

2 Omezení osobní svobody

Právo na osobní svobodu je jedno ze základních lidských práv a svobod, a jako takové je zakotveno v Usnesení předsednictva ČNR č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky (dále jen Listina), přičemž přímo ústavní pořádek v sobě nese základní právní rámec týkající se možností omezení osobní svobody.

2.1 Vymezení osobní svobody

Ze systematiky Listiny je zřejmé, že osobní svoboda je součástí svobody obecné a také součástí principu nedotknutelnosti,¹ přičemž další aspekty tohoto principu jsou zakotveny v dalších ustanoveních Listiny, např. čl. 6 – právo na život, čl. 7 – zákaz mučení, krutého a nelidského zacházení, čl. 10 – právo na lidskou důstojnost, osobní čest apod. Ustanovení čl. 8, v němž je stanoveno, že osobní svoboda je zaručena, tak s těmito dalšími články tvoří systém osobního prostoru jedince. Osobní svoboda je zaručena všem bez rozdílu pohlaví, rasy, politického smýšlení, apod. Osobní svoboda není nikde v Listině pozitivně definována. Lze ji chápat jako určitý prostor, v němž každý člověk žije, svobodně se v něm pohybuje a projevuje se. Druhý odstavec článku 8 vymezuje chráněnou sféru svobody negativně, a to formulací, že jen na základě zákona a zákonem stanoveným způsobem lze svobody zbavit (a nepochybně to platí i o jejím omezení).² Stát tímto vymezuje ústavní rámec zákonné úpravy zásahů do osobní svobody, a současně na sebe bere povinnost chránit jedince před zásahy svévolnými a nezákonnými. Ústavní rámec zbavení osobní svobody je tak vymezen velice obecně, konkrétní formy zbavení osobní svobody jsou ponechány zákonodárci při tvorbě konkrétních právních předpisů, a budou specifikovány v následujících podkapitolách. Zbavení osobní svobody je nezbytné chápat nejen jako zbavení osobní svobody v souvislosti s výkonem trestu odnětí svobody, jehož délka je odvislá od řady skutečností, ale také jde o dočasné zbavení osobní svobody, které bývá označováno jako omezení osobní svobody.³

---

¹KLÍMA, K., a kolektiv. Komentář k Ústavě a Listině. 2. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2009, s. 989

²WAGNEROVÁ, E., ŠIMÁČEK, V., LANGÁŠEK, R., POSPÍŠIL, I., a kolektiv. Listina základních práv a svobod. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2012, s. 217

³KLÍMA, K., a kolektiv. Komentář k Ústavě a Listině. 2. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2009, s. 992

Pro účely této práce budou v následujících kapitolách blíže popsány formy omezení osobní svobody, zakotvené v zákoně č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále jen zákon o Policii), kterými jsou připoutání a zajištění, včetně zajištění cizince,

a dále formy omezení osobní svobody, zakotvené v zákoně č. 141/1961 Sb. o trestním řízení soudním (dále jen Trestní řád), kterými jsou zadržení, zatčení a výkon vazby.

2.2 Omezení osobní svobody dle zákona o Policii

Omezení osobní svobody je v rámci jednotlivých ustanovení „zákona o policii“ obecně upraveno v Hlavě páté, formálně v ustanovení § 24, který obsahuje obecná ustanovení, vztahující se k jednotlivým institutům omezení osobní svobody, zakotvených v tomto zákoně.

V první řadě toto ustanovení zakazuje policistovi osobu omezenou na osobní svobodě mučit, nebo ji podrobit krutému, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení. Mučením se rozumí působení silné tělesné bolesti nebo psychického utrpení za účelem získání informací, případně přiznání, potrestání, zastrašení apod. Kruté a nelidské zacházení je takové, které pokořuje osobu, snižuje její důstojnost, vyvolává v ní pocity úzkosti, strachu či méněcennosti. Ponižujícím zacházením lze rozumět zacházení, které hrubým způsobem ponižuje jedince před ostatními nebo v některých případech i zacházení, které jedince nutí jednat v rozporu s jeho vůlí nebo svědomím.⁴ Policista obecně nesmí s osobou omezenou na osobní svobodě zacházet způsobem, který by nerespektoval její lidskou důstojnost. V případě, že se policista stane svědkem takového jednání, ať už ze strany jiného policisty nebo osoby společně umístěné v cele, má, v souladu se zásadou iniciativy, povinnost přijmout opatření k zamezení takovému zacházení, tedy zakročit, a to i proti svému kolegovi. Posléze má policista povinnost tuto skutečnost bezodkladně oznámit svému nadřízenému.

Takovéto jednání je vždy spojeno s určitými riziky, zejména v malém kolektivu, ale nelze je tolerovat i přes „přátelství a rodinné vztahy“ mezi kolegy. Je tedy zapotřebí věc řešit dle zásad výkonu své profese a nikoliv brát ohledy na kamarádství a přehlížet protiprávní jednání.

V § 24 zákona o Policii jsou dále zakotvena práva osoby omezené na svobodě. Osoba omezená na osobní svobodě má v první řadě právo informovat své příbuzné či blízké o své situaci. Za tímto účelem má právo požádat policii o vyrozumění o jejím

---

⁴ŠKODA, J., VAVERA, F., ŠMERDA, R. Zákon o policii s komentářem. 2. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2013, s. 111

omezení osobu blízkou nebo jinou osobu, kterou určí. U osob plně svéprávných má policie povinnost vyrozumět určenou osobu pouze na základě žádosti osoby omezené na osobní svobodě, nečiní tak tedy z vlastní iniciativy. Plně svéprávnou se osoba stává dovršením 18. roku věku, tedy nabytím zletilosti, případně před nabytím zletilosti přiznáním plné svéprávnosti soudem nebo uzavřením manželství, v souladu s aplikací ustanovení § 30 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., Občanský zákoník (dále jen „Občanský zákoník“)

V případě, že je osoba omezená na osobní svobodě nezletilá (s výjimkou osob, které již nabyly plné svéprávnosti uvedeným způsobem) nebo jejíž svéprávnost byla omezena, je policie povinna o jejím omezení vyrozumět, a to i bez žádosti omezené osoby, zákonného zástupce nebo opatrovníka. Opatrovník je ustanoven, dle § 943 a násl. Občanského zákoníku, v případech, kdy hrozí střet zájmů dítěte a zákonného zástupce, nebo pokud zákonný zástupce nedostatečně hájí zájmy dítěte. Proto je třeba, je-li ustanoven, vyrozumívát právě opatrovníka, nikoliv zákonného zástupce.⁵

V případě, že je osoba omezená na osobní svobodě mladší 15 let, má policejní orgán obligatorní povinnost vyrozumět o jejím omezení též orgán sociálně právní ochrany dětí.

V případě, že se jedná o vojáka v činné službě, je policie povinna vyrozumět o jeho omezení také Vojenskou policii. Tuto povinnost policista má pouze tehdy, jestliže si je vědom, že osoba omezená na osobní svobodě je vojákem z povolání.

Vyrozumění je policie povinna provést neprodleně. Neprodlené vyrozumění nemusí být provedeno pouze v případech, kdy by jím došlo k ohrožení splnění účelu závažného úkonu, nebo pokud by takové vyrozumění bylo spojeno s nepřiměřenými obtížemi. Závažným úkonem je třeba rozumět takový úkon, jenž je důležitý k ochraně významných společenských zájmů, a jehož zmaření by mělo závažnější důsledky než nevyrozumění osoby určené osobou omezenou na osobní svobodě, např. dopadení spolupachatele protiprávního jednání, apod. Nepřiměřené obtíže mohou nastat v situaci, kdy je určená osoba nedohledatelná, např. žije v zahraničí a není k dispozici žádný kontakt na ni. V případě naplnění jedné z výše uvedených výjimek z informační povinnosti musí policie bez zbytečného odkladu písemně informovat místně příslušného státního zástupce,⁶ zpravidla věcně a místně příslušného státního zástupce

---

⁵VANGELI, B. Zákon o Policii České republiky. Komentář. 2 vyd. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 99

⁶ŠTEINBACH, M., ŠLEZINGER, R., ZIMMERMANN, N., BÍKEK, M., HLAVÁČOVÁ, K. Zákon o Policii České republiky. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 29

vykonávajícího pohotovost, neboť státní zastupitelství vykonává dozor v místech, kde je omezována osobní svoboda. Nicméně policie má povinnost určenou osobu vyrozumět ihned, jakmile odpadne výše uvedená překážka. Forma provedení vyrozumění není zákonem stanovena, z čehož lze dovozovat, že postačí vyrozumění telefonické.

Osoba omezená na osobní svobodě má dále právo zajistit si na vlastní náklady právní pomoc, a hovořit se svým právním rádčem bez přítomnosti třetí osoby, tedy i policisty. O tomto právu, jakož i o dalších právech, musí být osoba poučena ihned, při provádění zákroku či úkonu, neboť právo na právní pomoc má již od samého počátku omezení. Právním rádčem může být kdokoli. Policie je povinna, na žádost osoby omezené na osobní svobodě, jí poskytnout nezbytnou součinnost ve smyslu zprostředkování kontaktu s právním rádčem.

Posledním právem, zakotveným v § 24 zákona o Policii je právo osoby omezené na osobní svobodě nechat se vyšetřit nebo ošetřit lékařem dle svého vlastního výběru, přičemž policie má povinnost umožnit zvolenému lékaři přístup k osobě. Z tohoto je však stanovena výjimka pro případy vyšetření lékařem za účelem zjištění, zda lze osobu umístit do policejní cely, případně zda je nutno ji z policejní cely propustit, a to z důvodu zajištění objektivitu takového zjištění (více v podkapitole 3.3.2).

2.2.1 Připoutání

Připoutání je zakotveno v § 25 zákona o Policii. Jedná se o elementární oprávnění policie k omezení volného pohybu osoby, která fyzicky napadá policistu nebo jinou osobu, ohrožuje svým jednáním vlastní život, poškozují majetek nebo se pokusí o útěk. V souladu se zásadou přiměřenosti definovanou v § 11 zákona o Policii je připoutání osoby možné pouze ve zcela nezbytných případech,⁷ a mělo by tak být využíváno zejména vůči velmi agresivním osobám, nebo osobám, které se svým sebepoškozováním přímo ohrožují na životě. Připoutání se provádí prostřednictvím pout k vhodnému předmětu (zábradlí, jiný pevně ukotvený předmět, předmět dostatečně stabilní z hlediska jeho rozměru a hmotnosti, apod.), nesmí být v rozporu s obecným zákazem mučení, krutého a nelidského zacházení, nesmí mít ponižující charakter a musí svým provedením respektovat lidskou důstojnost. Omezení osobní svobody formou připoutání lze provést nejen mimo útvar policie, ale i na samotném útvaru, je

---

⁷ŠTEINBACH, M., ŠLEZINGER, R., ZIMMERMANN, N., BÍKEK, M., HLAVÁČOVÁ, K. Zákon o Policii České republiky. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 31

akceptovatelným prostředkem i v policejní cele, kde může sloužit jako prostředek např. pro připoutání osoby, která se pokouší o sebevraždu.⁸ Není možné osobu tímto způsobem omezit na její svobodě pouze z obav z takového jednání, ke všem výše uvedeným případům musí skutečně dojít. Připoutání osoby je nezbytné ukončit, jakmile je zřejmé, že osoba již nebude jednat, pro které byla takto omezena, opakovat, nejdéle však po uplynutí 2 hodin od okamžiku připoutání. Přitom platí, že pokud se osoba po odpoutání začne znovu dopouštět některého z uvedených agresivních jednání, je možné ji znovu takto omezit a znovu počíná běžet zmíněná dvouhodinová lhůta, neboť zákonný důvod nastal znovu.⁹

Během umístění osoby v policejní cele nese za tuto odpovědnost právě policista konající ostrahu cel. Dojde-li k sebepoškození osoby, je následně zkoumáno ze strany kontrolních pracovníků případné pochybení při ostraze, zejména četnosti a způsoby strážení. V případech, kdy je policejní cela vybavena kamerovým systémem, je vykonáván tzv. přímý dohled po celou dobu. Pokud zde kamerový systém namontovaný není, provádí se fyzická kontrola minimálně 1x za hodinu v závislosti na povaze osoby umístěné v policejní cele.

2.2.2 Zajištění

Zajištění, upravené v § 26 zákona o Policii je krátkodobé omezení osobní svobody v případech, kdy není osoba omezována na svobodě podle jiného zvláštního zákona a je dán některý z důvodů taxativně stanovených tímto ustanovením.¹⁰ Rada pro lidská práva OSN deklaruje, že zajištění osoby musí být nezbytně nutné a přiměřené ve vztahu ke všem okolnostem případu.¹¹ Nemůže být tedy použito, jestliže existují méně intenzivní prostředky k ochraně ohrožených zájmů, musí trvat jen nezbytně nutnou dobu a nesmí být policisty užíváno např. jen za účelem potrestání osoby pro její nevhodné chování. Zajištění má pořádkový charakter, jeho cílem je zamezit jednání, které porušuje veřejný pořádek a bezpečnost, popř. umožnit zajištění důkazů pro další opatření, např. řízení o přestupku.¹²

---

⁸ŠKODA, J., VAVERA, F., ŠMERDA, R. Zákon o policii s komentářem. 2. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2013, s. 114

⁹VANGELI, B. Zákon o Policii České republiky. Komentář. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 103

¹⁰VANGELI, B. Zákon o Policii České republiky. Komentář. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 105

¹¹ŠTEINBACH, M., ŠLEZINGER, R., ZIMMERMANN, N., BÍKEK, M., HLAVÁČOVÁ, K. Zákon o Policii České republiky. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 26

¹²VANGELI, B. Zákon o Policii České republiky. Komentář. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 105

Způsob provedení zajištění není zákonem stanoven, lze jej provést pouze verbálním pokynem policisty osobě, aby s ním zůstala na vymezeném místě nebo jej následovala na oddělení, případně, pokud jsou splněny zákonné důvody, uvedené v § 54 zákona o Policii, tedy je-li důvodná obava, že může být ohrožena bezpečnost osob, majetku nebo ochrana veřejného pořádku anebo že se osoba pokusí o útěk, může policista takové osobě nasadit pouta.

V § 26 zákona o Policii v písm. a) až i) jsou stanoveny taxativní důvody pro zajištění. Dle tohoto ustanovení je policista oprávněn zajistit osobu, která:

a) svým jednáním ohrožuje svůj život, nebo život a zdraví jiných osob, nebo majetek. Musí se jednat o bezprostřední ohrožení, tedy o takové situace, v nichž hrozí, že pokud policista nezasáhne, bude dána velká pravděpodobnost, že se osoba dopustí některého z vyjmenovaných jednání. Bezprostřednost ohrožení je však nezbytné vykládat v souvislosti se všemi okolnostmi, zejména je třeba poměřovat rozsah a charakter hrozby se silami a prostředky policie. Obecně, čím více osob ohrožuje dané hodnoty, a čím méně má policie k dispozici sil a prostředků, tím dříve vzniká stav bezprostředního ohrožení. Z tohoto důvodu v případech hromadných akcí jako jsou sportovní utkání, demonstrace, apod. vzniká bezprostřední ohrožení a s ním i důvod pro zajištění mnohem dříve než u samostatného jedince. Avšak dříve než dojde k zajištění, jsou policisté povinni použít mírnějších prostředků k ochraně výše uvedených hodnot, např. „přehrazení“ znesvářených skupin nebo „zabalením“ jedné ze skupin prostřednictvím pořádkových jednotek,¹³

b) v budově útvaru policie verbálně uráží policistu nebo jinou osobu, nebo úmyslně znečišťuje či poškozuje majetek policie nebo jiných osob. Musí se jednat o agresivní a urážlivé chování osoby, které představuje hrozbu pro zachování veřejného pořádku. Je však třeba zmínit, že takové jednání by mohlo zakládat důvod pro zajištění podle písm. f) (viz níže), neboť takovým jednáním se může osoba dopouštět přestupku proti občanskému soužití nebo přestupku proti majetku, v souladu se zákonem č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích (dále jen zákon o přestupcích),

c) má být předvedena podle jiného právního předpisu, zejména podle Trestního řádu, zákona č. 99/1963 Sb. Občasný soudní řád, zákona č. 500/2004 Sb. Správní řád. Pověštinou se jedná o případy, kdy jiný příslušný orgán rozhodl o předvedení osoby, která se nedostavila na jeho výzvu, čímž umožňuje přiměřeně omezit její osobní svobodu zajištěním. Předvedení pro jiný orgán, které policista realizuje formou zajištění

---

¹³ŠTEINBACH, M., ŠLEZINGER, R., ZIMMERMANN, N., BÍKEK, M., HLAVÁČOVÁ, K. Zákon o Policii České republiky. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 35

je však nezbytné odlišovat od institutu předvedení podle zákona o Policii, zejména s ohledem na možnost využití pout podle § 54 zákona o Policii. V případě předvedení dle zákona o Policii, lze přistoupit k institutu zajištění (čímž je dána i možnost využití pout) až tehdy, jestliže předváděná osoba klade odpor nebo se pokusila o útěk (§ 24 odst. 1 písm. e)),

d) utekla z výkonu trestu odnětí svobody, z výkonu ochranného léčení, ústavní výchovy, předběžného opatření nebo ochranné výchovy anebo ze zabezpečovací detence. Pokud však osoba uprchne z výkonu trestu odnětí svobody, z výkonu ochranného léčení, z ochranné výchovy anebo ze zabezpečovací detence, může svým jednáním naplnit znaky trestného činu Maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 zákona č. 40/2009 Sb. Trestní zákoník (dále jen Trestní zákoník). V takové situaci je z možných zákonných důvodů vazby dána minimálně obava z pokračování v útěku, a jsou tak obvykle splněny i důvody zadržení dle § 76 odst. 1 trestního řádu,¹⁴ který má jakožto speciální ustanovení aplikační přednost před zajištěním,

e) při předvedení dle § 61, 63 nebo 65 zákona o Policii kladla odpor nebo se pokusila o útěk. Při aplikaci samotného předvedení není možné využít zajišťovací prostředek pouta podle § 54 zákona o Policii, a to ani ve chvíli, kdy policista vyhodnotí, že je zde důvodná obava z ohrožení bezpečnosti osob, majetku a ochrany veřejného pořádku.¹⁵ Takové oprávnění je možné využít až ve chvíli, kdy osoba klade odpor nebo se pokusí o útěk, a na základě těchto důvodů je zajištěna a o tomto řádně poučena,

f) byla přistižena při jednání, které má znaky přestupku, je-li důvodná obava, že bude v protiprávním jednání pokračovat anebo mařit řádné objasnění věci. Zajištění dle tohoto ustanovení není však vyloučeno ani v případě, že se policisté dostaví na místo bezprostředně po dokonání činu. Policisté nemohou být přítomni vždy na všech místech, kde dochází k protiprávnímu jednání, nota bene, ani nemají do všech prostor přístup (typicky jednání probíhající v domácnosti). Aby mohli policisté v takových případech pachatele přestupku zajistit, musí důkladně zhodnotit všechny okolnosti případu, aby mohli dojít k závěru, že přestupek byl před jejich příjezdem na místo spáchán (výpovědi svědků, stopy či následky činu na oběti), a že je dána důvodná obava z pokračujícího jednání (osoba ani na výzvu policisty nezanechá svého jednání,

---

¹⁴VANGELI, B. Zákon o Policii České republiky. Komentář. 2 vyd. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 105

¹⁵ŠTEINBACH, M., ŠLEZINGER, R., ZIMMERMANN, N., BÍKEK, M., HLAVÁČOVÁ, K. Zákon o Policii České republiky. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 37

nebo se obdobného jednání dopustila již v minulosti), nebo z maření řádného objasnění věci (ovlivňování svědků, ničení stop, apod.),

g) není trestně odpovědná (je mladší 15 let nebo je její způsobilost k právním úkonům omezena) a byla přistižena při jednání, které má znaky trestného činu, je-li důvodná obava, že bude v protiprávním jednání pokračovat anebo mařit řádné objasnění věci. Úsudek o absenci trestní odpovědnosti osoby si musejí policisté učinit na základě jim dostupných informací,¹⁶

h) je nezletilá (mladší 18 let), je-li to nezbytné pro její navrácení do rodičovské nebo jiné obdobné péče jejímu zákonnému zástupci. Potřebu vrátit nezletilou osobu do rodičovské nebo jiné obdobné péče nelze automaticky vyvozovat z pouhého faktu, že osoba je nezletilá. Policista vždy musí důkladně zvážit veškeré okolnosti, zejména, zda má osoba kde bydlet, zda je schopna se o sebe postarat sama, případně se o ni stará jiná osoba blízká, včetně skutečností, které by nasvědčovaly tomu, že je osoba v péči rodičů objektem poškozujícího jednání či zanedbávání. Navrácení nezletilého do rodičovské nebo jiné obdobné péče bude nezbytné zejména v případech, kdy je nezletilý v ohrožení života či zdraví,

i) byla dopadena na základě pronásledování podle § 92 zákona o Policii prováděném příslušníkem zahraničního bezpečnostního sboru. Účelem tohoto omezení je umožnění pronásledujícímu státu podání žádosti o předání či vydání.

Jestliže odpadne některý z výše uvedených důvodů pro zajištění, je policista povinen neprodleně osobu propustit. V případech, ve kterých existuje právní důvod pro předání osoby dalším orgánům, např. osoba má být předvedena jinému orgánu nebo umístěna zpět do ochranné výchovy, učiní tak policista bez zbytečného odkladu. Maximální doba pro zajištění je zákonem omezena na dobu 24 hodin od okamžiku, kdy došlo k faktickému omezení osobní svobody. Okamžikem omezení osobní svobody je první úkon učiněný policistou s cílem zabránit osobě dalšímu pohybu podle jejího uvážení.¹⁷ Po uplynutí stanovené lhůty je nezbytné osobu propustit, i v případě, že by stále trval některý z výše uvedených důvodů pro zajištění. V případě, že po omezení osobní svobody formou zajištění, vyjdou najevo skutečnosti odůvodňující podezření ze spáchání trestného činu a jsou splněny zákonné důvody pro zadržení, lze osobu zadržet dle § 76 trestního řádu až na dobu 48 hodin. Pokud byla osobní svoboda osoby podezřelé z trestného činu nejprve omezena zajištěním dle § 26 zákona o Policii, nelze

¹⁶ŠTEINBACH, M., ŠLEZINGER, R., ZIMMERMANN, N., BÍKEK, M., HLAVÁČOVÁ, K. Zákon o Policii České republiky. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 39

¹⁷ŠKODA, J., VAVERA, F., ŠMERDA, R. Zákon o policii s komentářem. 2. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2013, s. 124

dobu tohoto zajištění vzhledem k jeho pořádkovému charakteru započítávat do doby zadržení podle trestního řádu, které má naopak charakter procesní.¹⁸ Lhůta 48 hodin počíná běžet okamžikem zadržení. Je však nepřipustné protahovat dobu zadržení ponecháním osoby v režimu zajištění po maximální možnou dobu 24 hodin, a poté přistoupit k zadržení. Pozměnění právní kvalifikace a tím i režimu omezení osobní svobody osoby je nutno provést neprodleně poté, co vyjdou najevo skutečnosti důvodné pro zadržení dle § 76 odst. 1 trestního řádu. Dojde-li však k zajištění osoby a na to policisté zjistí, že skutek nesprávně právně kvalifikovali (např. po konzultaci s kolegy), je nutné dobu zajištění do lhůty 48 hodin započítat.¹⁹ V případě osoby zajištěné na základě pronásledování podle § 92 prováděném příslušníkem zahraničního bezpečnostního sboru, lze takovou osobu zajistit maximálně na 6 hodin, přičemž hodiny mezi půlnocí a devátou hodinou ranní se do této lhůty nezapočítávají. Omezení šesti hodinami neplatí v případě, že příslušný orgán cizího státu požádá o omezení osoby na svobodě za účelem předání nebo vydání.

V případě, že policista zajistí osobu nezletilou, nebo osobu, která není trestně odpovědná z jiného důvodu než je nedostatek věku, je povinen o tomto neprodleně informovat jejího zákonného zástupce, opatrovníka nebo školské anebo výchovné zařízení, ze kterého osoba utekla, nebo jiné zařízení, v němž je tato osoba umístěna na základě rozhodnutí soudu anebo na základě souhlasu zákonných zástupců, příp. opatrovníka. Toto ustanovení § 26 odst. 4 zákona o Policii řeší poměrně rozšířený problém nutnosti omezovat na svobodě nezletilé osoby, které utíkají z diagnostických ústavů, dětských domovů, popř. školských zařízení pro preventivní výchovnou péči od svých zákonných zástupců (rodičů, opatrovníků).²⁰ Vyrozuměné osoby či instituce mají povinnost zajistit odvoz zajištěné osoby z útvaru policie. Policie zajišťuje převoz pouze ve výjimečných případech, kdy objektivní důvody brání odvozu zajištěné osoby péčí odpovědné osoby.²¹ Pokud zajištěná osoba uprchla z výkonu ústavní výchovy, ochranné výchovy nebo předběžného opatření, zajistí policie její převoz na nejbližší záchytné pracoviště diagnostického ústavu, pokud se nenachází dále než zařízení, z něhož osoba utekla. *Případy takto omezených osob v posledních letech vzrůstají. Často jsou pak spojeny s personálním nedostatkem pracovníků v ústavech pro mládež*

---

¹⁸VANGELI, B. Zákon o Policii České republiky. Komentář. 2 vyd. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 114

¹⁹ŠTEINBACH, M., ŠLEZINGER, R., ZIMMERMANN, N., BÍKEK, M., HLAVÁČOVÁ, K. Zákon o Policii České republiky. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 41

²⁰VANGELI, B. Zákon o Policii České republiky. Komentář. 2 vyd. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 115

²¹ŠKODA, J., VAVERA, F., ŠMERDA, R. Zákon o policii s komentářem. 2. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2013, s. 124

a nedaří se rychlé předání osob do těchto zařízení. Jsou tak umístovány do policejních cel, kde čekají na předání těmto pracovníkům.

Policista má povinnost o zajištění osoby sepsat úřední záznam, který musí obsahovat všechny podstatné náležitosti, zejména místo a přesný čas zajištění (násl. i propuštění, příp. jiného způsobu ukončení zajištění), jeho důvody a okolnosti, identifikaci osoby omezené na osobní svobodě a identifikaci policisty, který zajištění provedl.

Zajištění cizince je speciálně upraveno v § 27 zákona o Policii, přičemž toto ustanovení obsahuje zvláštní důvody, pro které lze, nad rámec důvodů v ustanovení § 26 zákona o Policii, zajistit osobu, která není občanem České republiky. Cílem oprávnění k zajištění cizince podle tohoto institutu je poskytnout policistům pravomoc krátkodobě omezit na osobní svobodě cizince, u kterého jsou dány důvody pro správní vyhoštění nebo ukončení pobytu za účelem jeho předání orgánu příslušnému k tomuto rozhodnutí.²² Policista je oprávněn zajistit cizince, jestliže se cizinec dopustil jednání, pro které lze pobyt na území České republiky ukončit nebo zahájit řízení o správním vyhoštění, nebo bylo již zahájeno řízení o správním vyhoštění a policista zjistí důvod pro zajištění cizince podle zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen zákon o pobytu cizinců), nebo pokud již bylo vydáno vykonatelné rozhodnutí, dle kterého má být cizinec vyhoštěn. Posledním důvodem je, že existuje důvod se domnívat, že cizinec neoprávněně vstoupil na území České republiky nebo zde neoprávněně pobývá, např. že nemá platné povolení k trvalému nebo přechodnému pobytu. Zajistit cizince z výše uvedených důvodů je oprávněn každý policista, bez ohledu na to, na jakém útvaru policie je služebně zařazen. Jedná se o krátkodobé omezení na osobní svobodě, jehož účelem je případné předání cizince pro účely dalšího řízení dle zákona o pobytu cizinců. Policista je povinen informovat o zajištění cizince orgán, který rozhoduje o ukončení pobytu na území České republiky nebo o správním vyhoštění. Dobu trvání zajištění zákon o Policii limituje provedením administrativního opatření. Policista je oprávněn cizince zajistit do doby, než uvedený orgán cizinci doručí rozhodnutí o ukončení pobytu nebo o sdělení o zahájení řízení o správním vyhoštění,²³ nejdéle však 48 hodin. V případě, že cizinci takové rozhodnutí doručováno není, je maximální lhůta na jeho zajištění stanovena obdobně jako u zajištění dle § 26 zákona o policii, tedy 24 hodin.

²²ŠTEINBACH, M., ŠLEZINGER, R., ZIMMERMANN, N., BÍKEK, M., HLAVÁČOVÁ, K. Zákon o Policii České republiky. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 43

²³ŠKODA, J., VAVERA, F., ŠMERDA, R. Zákon o policii s komentářem. 2. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2013, s. 131

2.3 Omezení osobní svobody dle Trestního řádu

2.3.1 Zadržení

Zadržení jako zajišťovací procesní úkon je opatřením, které lze v neodkladných a naléhavých případech použít jednak vůči obviněnému (zadržení obviněného podle § 75 trestního řádu), jednak vůči osobě podezřelé ze spáchání trestného činu (zadržení osoby podezřelé podle § 76 trestního řádu).²⁴ Podstatou zadržení, jak u zadržení obviněného, tak u zadržení podezřelého, je krátkodobé omezení osobní svobody za účelem prozkoumávání důvodů vazby.²⁵ K zadržení je oprávněn policejní orgán. Oproti tomu, omezení osobní svobody osoby, která byla přistižena při trestném činu nebo bezprostředně poté, které je zakotveno v § 76 odst. 2 trestního řádu, smí aplikovat kdokoli, a to v případech, kdy je toto nezbytné ke zjištění totožnosti osoby podezřelé ze spáchání trestného činu, k zamezení jejího útěku nebo k zajištění důkazů. Osoba, která takové omezení osobní svobody provede je však povinna omezenou osobu předat ihned policejnímu orgánu, případně mu alespoň takové omezení osobní svobody bezodkladně oznámit.

Obviněným je osoba, proti které již bylo zahájeno trestní stíhání. Obviněného lze zadržet v případě, že existuje některý z důvodů vazby podle § 67 trestního řádu a pro neodkladnost věci nelze rozhodnutí o vazbě předem opatřit.²⁶ Zadržení obviněného je policejní orgán povinen bezodkladně oznámit státnímu zástupci, a předat mu opis protokolu, který sepsal při zadržení, případně i další materiál nezbytný k tomu, aby státní zástupce mohl případně podat návrh na vzetí obviněného

do vazby. Maximální možná lhůta na zadržení je 48 hodin, v rámci této lhůty musí být obviněný předán soudu s návrhem na vzetí do vazby, jinak musí být propuštěn na svobodu. Lhůta 48 hodin je společná pro policejní orgán a státního zástupce. Soud po převzetí zadržené osoby ji musí vyslechnout a do 24 hodin od doručení návrhu na vzetí do vazby buď rozhodnout usnesením o vzetí do vazby, nebo zadrženou osobu propustit na svobodu.

V případě osoby podezřelé ze spáchání trestného činu se jedná o osobu, proti které doposud nebylo zahájeno trestní stíhání, a policejní orgán má dostatek kriminalisticky doložených informací o tom, že se dopustila přípravy k zvlášť

---

²⁴JELÍNEK, J., a kolektiv. Trestní právo procesní. 5. vydání. Praha: Leges, 2018, s. 314

²⁵KLÍMA, K., a kolektiv. Komentář k Ústavě a Listině. 2. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2009, s. 994

²⁶JELÍNEK, J., a kolektiv. Trestní právo procesní. 5. vydání. Praha: Leges, 2018, s. 315

závažnému zločinu, pokusu trestného činu nebo trestný čin dokonala. Takovou osobu lze zadržet pouze v naléhavých případech, jestliže je dán některý z důvodů vazby podle § 67 trestního řádu. Trestní řád v § 76 odst. 1 stanovuje, že k zadržení osoby podezřelé je třeba předchozího souhlasu státního zástupce. Bez takového souhlasu lze zadržení provést, jen jestliže věc nesnese odkladu a souhlasu předem nelze dosáhnout, zejména byla-li osoba přistižena při trestném činu nebo zastižena na útěku. Tyto dvě podmínky musí být splněny současně. Osoba je přistižena při činu, jednak když je přistižena v okamžiku jeho páchání, jednak byla-li hned po činu pronásledována a dostižena a jednak když byla přistižena za okolností ukazujících na její účast na činu.²⁷ Policejní orgán je povinen zadrženou osobu vyslechnout a sepsat o tom protokol, a současně osobu poučit o jejích právech, zejména o právu zvolit si již v době zadržení svého obhájce a hovořit s ním bez přítomnosti třetí osoby, přičemž zadržený má právo požadovat, aby obhájce byl přítomen již při tomto jeho výslechu, ledaže je obhájce nedosažitelný. V průběhu zadržení mohou vyjít najevo skutečnosti (např. výslechem zadrženého či svědků), kterými je podezření ze spáchání trestného činu rozptýleno. V takovém případě je policejní orgán povinen propustit osobu na svobodu. Stejně bude postupovat, pokud důvody zadržení odpadnou z jiné příčiny. Nepropustí-li policejní orgán zadrženou osobu na svobodu, předá státnímu zástupci protokol o jejím výslechu s vyhotovením usnesení o zahájení trestního stíhání a další důkazní materiál tak, aby státní zástupce popřípadě mohl podat návrh na vzetí do vazby. Obdobně jako u zadržení obviněného, je maximální možná lhůta na zadržení osoby podezřelé ze spáchání trestného činu stanovena na 48 hodin, v rámci které musí být zadržený předán soudu s návrhem na vzetí do vazby, jinak musí být propuštěn na svobodu. Postup soudu je totožný jako u zadržení obviněného.

Zadržení a zajištění patří mezi nejčastější způsoby omezení na osobní svobodě a je ze strany Policie České republiky využíváno ve většině případů.

2.3.2 **Zatčení**

Zatčením obviněného, na rozdíl od jeho zadržení, rozumíme cílevědomé vypátrání obviněného za účelem jeho předvedení před soudce k rozhodnutí o uvalení vazby.

---

²⁷NOVOTNÝ, F., a kolektiv. Trestní právo procesní. 2. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2017, s. 195

Trestní řád je upravuje v § 69.²⁸ Institut zatčení je využíván tehdy, jestliže všechny méně intenzivní způsoby zajištění přítomnosti obviněného jsou neúčinné, tedy nelze jej předvolat, předvést nebo zadržet, a existuje některý z důvodů vazby podle § 67 trestního řádu. V takovém případě tedy v přípravném řízení soudce na návrh státního zástupce a v řízení před soudem předseda senátu vydá příkaz, aby byl obviněný zatčen. Zatčení provádí policejní orgán, který musí nejprve zjistit pobyt obviněného, posléze jej omezit na osobní svobodě, poučit jej o jeho právech (zejména o právu zvolit si obhájce, mluvit s ním bez přítomnosti třetí osoby a radit se s ním již v průběhu zatčení) a dodat jej orgánu, který příkaz vydal, a to do 24 hodin od okamžiku omezení osobní svobody. Policejní orgán žádné další procesní úkony neprovádí, jeho činnost je omezena jen na bezodkladné dodání osoby soudu, případně je povinen osobu dopravit na místo umožňující soudu provést výslech zatčeného prostřednictvím videokonferenčního zařízení. Jen v případě, že pro nepředvídatelné okolnosti (např. pro stav živelné pohromy) nelze dodat obviněného soudu, jenž příkaz vydal, musí být obviněný dodán nejpozději do 24 hodin od zatčení jinému věcně příslušnému soudu.²⁹ Soudce musí zatčenou osobu do 24 hodin od převzetí vyslechnout a rozhodnout o vazbě, nebo ji propustit na svobodu.

2.3.3 Vazba

Vazba je institutem trestního řízení, kterým se obviněný rozhodnutím soudu dočasně zbavuje osobní svobody a jejímž cílem je dosažení účelu trestního řízení.³⁰ Jedná se o zajišťovací institut, nemá povahu sankční a nemá ani výchovné poslání. Nesmí být chápána jako prejedikování odsuzujícího rozsudku o vině obviněného, neboť by to bylo v rozporu se zásadou presumpce nevinný.³¹ Vazba představuje nejzávažnější trestně-procesní opatření, a jako takové by mělo být využíváno jen v krajních případech jako ultima ratio, přičemž musí být úměrné závažnosti stíhaného trestného činu, včetně zákonem předpokládané sankce. O vzetí do vazby rozhoduje výhradně soud, v přípravném řízení na návrh státního zástupce. Trestněprávní úprava vazby je velice rozsáhlá, a pro účely této práce budou stručně popsány pouze

---

²⁸WAGNEROVÁ, E., ŠIMÁČEK, V., LANGÁŠEK, R., POSPÍŠIL, I., a kolektiv. Listina základních práv a svobod. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2012, s. 238

²⁹JELÍNEK, J., a kolektiv. Trestní právo procesní. 5. vydání. Praha: Leges, 2018, s. 321

³⁰NOVOTNÝ, F., a kolektiv. Trestní právo procesní. 2. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2017, s. 177

³¹KLÍMA, K., a kolektiv. Komentář k Ústavě a Listině. 2. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2009, s. 995

důvody vazby, zakotvené v § 67 trestního řádu, na které mají přímou návaznost výše vymezené instituty zadržení a zatčení.

Vzít do vazby lze pouze osobu, proti které bylo zahájeno trestní stíhání, tedy obviněného, a to v případě, že z jeho chování nebo dalších konkrétních skutečností vyplývá důvodná obava z jednání předpokládaných v § 67 písm. a) až c) trestního řádu. Přitom se však nevyžaduje zcela nezvratná jistota o naplnění konkrétních skutečností odůvodňujících vazbu, jedná se vždy o určitý (důvodný) předpoklad jejich naplnění. Nestačí však pouhé, ničím nepodložené domněnky.³² V případě tzv. útekové vazby je dána důvodná obava, že obviněný uprchne nebo se bude skrývat, aby se tak trestnímu stíhání nebo trestu vyhnul, zejména nelze-li jeho totožnost hned zjistit, nemá-li stálé bydliště anebo hrozí-li mu vysoký trest. Pro uvalení tzv. koluzní vazby musí být dána důvodná obava, že obviněný bude působit na dosud nevyslechnuté svědky nebo spoluobviněné nebo jinak mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání. Jiným způsobem maření objasňování skutečností závažných pro trestní řízení může být např. zničení stop a důkazů, spálení listin, odstranění datových souborů nebo zničení elektronických nosičů informací, anebo vytváření falešných stop.³³ Posledním typem vazby je tzv. vazba předstižná, pro kterou musí být dána důvodná obava, že obviněný bude opakovat trestnou činnost, pro niž je stíhán, dokoná trestný čin, o který se pokusil, nebo vykoná trestný čin, který připravoval nebo kterým hrozil. Pro vzetí obviněného do vazby musejí být splněny další zákonné podmínky, zejména dosud zjištěné skutečnosti musí nasvědčovat tomu, že skutek, pro který bylo zahájeno trestní stíhání, byl spáchán, má všechny znaky trestného činu, a že jej spáchal obviněný, přičemž vzhledem k jeho osobě, k povaze a závažnosti trestného činu, pro který je stíhán, není možno v době rozhodování účelu vazby dosáhnout jiným mírnějším opatřením, např. uložením některého z předběžných opatření.

3 Problematika policejních cel

V případě, že policista omezí osobu na osobní svobodě, je povinen přijmout opatření k tomu, aby zamezil jejímu útěku, zabránil jejímu případnému sebepoškozování či poškozování majetku nebo napadání jiných osob. Za tímto účelem má policista dvě možnosti. První možností je střežení osoby omezené na osobní svobodě samotným policistou, přičemž tento se od osoby nesmí vzdálit, a v případě,

---

³²JELÍNEK, J., a kolektiv. Trestní právo procesní. 5. vydání. Praha: Leges, 2018, s. 327

³³NOVOTNÝ, F., a kolektiv. Trestní právo procesní. 2. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2017, s. 179

že vyvstane taková potřeba, je nezbytné zajistit střežení jiným kolegou. Druhou možností je umístit osobu do policejní cely, což by však mělo být využíváno jako krajní prostředek v případech, kdy je taková forma zásahu do práv osoby nezbytná. Problematika policejních cel je upravena v zákoně o Policii, blíže ji specifikuje interní akt policie - Závazný pokyn policejního prezidenta č. 159/2009 Sb., o eskortách, střežení osob a o policejních celách (dále jen závazný pokyn).

Nutno rozlišovat důvody a dobu samotného omezení na osobní svobodě. V případech krátkodobého omezení za účelem provedení služebních úkonů je osoba umísťována do cely pouze zcela výjimečně a je tak střežena během provádění úkonů – výslechy a podobně.

3.1 Druhy policejních cel

Policejní cely se zřizují u útvarů a organizačních článků Policie České republiky, přičemž k návrhu o jejich zřízení či zrušení se vyjadřuje vedoucí lékař příslušného zdravotnického zařízení Ministerstva vnitra a příslušný hygienik.³⁴

Policejní cely jsou závazným pokynem rozděleny tři druhy:

1. cely pro vícehodinové umístění, ve které může být osoba umístěna až do doby uplynutí maximální lhůty k omezení osobní svobody (u zadržení až 72 hodin, tj. 48 hodin podle § 76 odst. 4 trestního řádu + 24 hodin podle § 77 odst. 2 trestního řádu),
2. cely pro krátkodobé umístění, ve které může být osoba umístěna v celkovém součtu maximálně šest hodin,
3. mobilní cely, určená pro krátkodobé umístění osoby, ve které může být osoba rovněž umístěna v celkovém součtu maximálně šest hodin.³⁵

Jednotlivé druhy cel mají rozdílné stavební zásady a rozdílné požadavky na jejich zařízení a vybavení, které jsou zakotveny v přílohách závazného pokynu.

Od 1. ledna 2006 se stal veřejný ochránce práv nezávislým preventivním mechanismem, který vykonává systematické návštěvy v místech, kde jsou osoby omezeny na svobodě, za účelem prevence proti mučení a krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení. Za tímto účelem provádí pověření zaměstnanci Kanceláře

---

³⁴Závazný pokyn policejního prezidenta č. 159/2009, kterým se upravuje postup o eskortách, střežení osob a o policejních celách. Čl. 10[online]. Brno: , 2009 [cit. 2020-02-01]. Dostupné z WWW: <<http://brno4f64.sweb.cz/Zakony/eskorty%20a%20cely.pdf>>

³⁵ŠTEINBACH, M., ŠLEZINGER, R., ZIMMERMANN, N., BÍKEK, M., HLAVÁČOVÁ, K. Zákon o Policii České republiky. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 47

veřejného ochránce práv systematické návštěvy policejních cel, přičemž jsou oprávněni s vědomím ředitele útvaru policie, a to i bez předchozího upozornění, vstoupit do prostor, kde jsou umístěny policejní cely, a provádět šetření spočívající v rozmluvě s osobami umístěnými v policejních celách, a to bez přítomnosti jiných osob, a policisté jsou povinni jim výkon tohoto oprávnění umožnit.³⁶

3.2 Umístění osob do policejních cel

Umístění do policejní cely provádí dozorčí služba, případně určený policista. Předávající policista je mimo jiné povinen upozornit policistu, který umísťuje osobu do cely, na závažnost jednání předávané osoby a na její vlastnosti, k nimž je třeba přihlížet, zejména na její zdravotní stav, včetně drogové závislosti, a požadavek na oddělené umístění od ostatních osob i v případě rasových a náboženských důvodů.³⁷

V minulosti policejní cely často v některých regionech bez záchytných stanic vykonávaly náhradu za tato zařízení a byly do cel umísťovány právě intoxikované osoby, které jsou z hlediska střežení těmi nejrizikovějšími z důvodu jejich nevyzpytatelného chování, zejména vlivem k tendenci sebepoškozování či agresivního chování.

3.2.1 Osoby umísťované do policejních cel

V § 28 zákona o Policii je obsažen taxativní výčet osob, které lze umístit do policejní cely. Jedná se o osobu zajištěnou dle § 26 a § 27 zákona o Policii, zadrženou dle § 75 a § 76 trestního řádu a zatčenou dle § 69 trestního řádu. Dále lze do policejní cely umístit osobu dodávanou policií do výkonu trestu odnětí svobody, zabezpečovací detence, ochranného léčení nebo ochranné výchovy, případně převzatou policistou k provedení procesních úkonů z vazby, výkonu trestu odnětí svobody, zabezpečovací detence, ochranného léčení nebo ochranné výchovy. V neposlední řadě je možno do policejní cely umístit osobu předvedenou podle § 63 zákona o Policii k prokázání totožnosti nebo § 65 zákona o Policii k provedení identifikačních úkonů, za předpokladu, že pro odpor osoby nelze zajistit úspěšné provedení úkonů.

---

³⁶ŠTEINBACH, M., ŠLEZINGER, R., ZIMMERMANN, N., BÍKEK, M., HLAVÁČOVÁ, K. Zákon o Policii České republiky. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 47

³⁷Závazný pokyn policejního prezidenta č. 159/2009, kterým se upravuje postup o eskortách, střežení osob a o policejních celách. Čl. 13 odst. 2 [online]. Brno: , 2009 [cit. 2020-02-01]. Dostupné z WWW: <<http://brno4f64.sweb.cz/Zakony/eskorty%20a%20cely.pdf>>.

3.2.2 Oddělené umístování osob do policejních cel

V rámci umístování výše uvedených osob do policejních cel je však nezbytné dodržovat určité zásady, zejména zákonná omezení, stanovená v § 30 zákona o Policii, spočívající v určení, jaké osoby je nezbytné umístit v policejních celách odděleně. Oddělené umístění je standardní úpravou, jejímž cílem je předcházet konfliktním situacím. Současně však tato úprava předchází budoucím možným problémům v souvislosti s trestním řízením.³⁸ V první řadě je stanoveno, že v jedné cele nemohou být umístěny osoby různého pohlaví, a to jak z důvodu respektu k různorodým potřebám osob rozdílného pohlaví, tak zejména z důvodu zabránění možnému sexuálnímu obtěžování. Problém může nastat v případě transsexuálů. Podle Evropského soudu pro lidská práva má stát pozitivní závazek zajistit možnost seberealizace jedince a určení vlastní identity. Je chráněna osobní sféra každého jednotlivce, včetně práva každého stanovit podrobnosti své identity lidské bytosti, a transsexuálové mají právo na seburčení vlastní sexuální identity.³⁹ Jestliže není pohlaví osoby úředně změněno, měl by policista, umísťující osobu do policejní cely, přihlídnout k její vlastní pohlavní identitě. Dále není možné do jedné policejní cely umístit osobu mladší 18 let s osobou dospělou, a to za účelem předejití možnému negativnímu vlivu dospělého dopouštějícího se protiprávního jednání, neboť je respektován předpoklad, vyplývající ze zákona č. 218/2003 Sb. o soudnictví ve věcech mládeže, že osobu mladistvou je možné procesem s ní vedeným formovat a pozitivně tak ovlivňovat její smýšlení a jednání do budoucna. Další omezení je jakýmsi preventivním opatřením proti zmaření objasňování trestních věcí, a stanovuje, že osoby zadržené či zatčené, jejichž trestní věci spolu souvisejí, případně lze předpokládat vedení společného trestního řízení, musejí být také umístěny do policejních cel odděleně, aby se nemohli domlouvat na svém dalším postupu ve věci, na jejich budoucích výpovědích, apod. Za účelem prevence mimořádných událostí spočívajících v napadání, případně zranění osob je nezbytné umístit zvláště do policejní cely osoby, které se chovají agresivně, případně lze u nich takové agresivní chování předpokládat. Takové jednání lze předpokládat zejména u osoby, která se nehodlá podřídit, je podrážděná, hádavá.⁴⁰

---

³⁸ŠKODA, J., VAVERA, F., ŠMERDA, R. Zákon o policii s komentářem. 2. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2013, s. 138

³⁹ŠTEINBACH, M., ŠLEZINGER, R., ZIMMERMANN, N., BÍKEK, M., HLAVÁČOVÁ, K. Zákon o Policii České republiky. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 52

⁴⁰ŠKODA, J., VAVERA, F., ŠMERDA, R. Zákon o policii s komentářem. 2. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2013, s. 138

Přestože jde o taxativní výčet důvodů, není nicméně vyloučeno, aby policista po zvážení umístil osoby do cel odděleně i v jiných případech,⁴¹ např. osoby zajištěné pro společně spáchaný přestupek.

Nelze-li umístit osobu na útvaru kam je osoba předávána, je osoba umístěna na jiném útvaru zajišťující ostrahu policejních cel ve stejném režimu jako na prvním útvaru, tedy v cele shodného typu. Jde o předcházení negativních vlivů na řádné objasnění věci, či ochranu osoby umístěné v cele.

3.3 Postup před umístěním osoby do policejní cely

3.3.1 Prohlídka osoby před umístěním do policejní cely

Před samotným umístěním osoby do policejní cely je policista oprávněn, v zájmu bezpečnosti své i osob umístěných v policejních celách, se přesvědčit, zda osoba, která má být do policejní cely umístěna, nemá u sebe zbraň či jinou věc způsobitou ohrozit život anebo zdraví a takovou věc odebrat. Ze zahraniční praxe lze říci, že nebezpečné jsou i zdánlivě neškodné předměty, jako je propiska, tužka či sponka do vlasů.⁴² Současně zákon stanoví omezení v tom smyslu, že je-li odebíranou věcí zdravotní pomůcka (např. berle či jiná hůl), jejíž odnětí by způsobovalo psychickou nebo fyzickou újmu, musí být pro odebrání zvláštní důvod, tedy ještě jiný důvod než pouhé umístění osoby do cely, např. agresivní chování osoby, výhrůžky.⁴³ Vždy je tedy nezbytné posuzovat nebezpečnost věci v poměru k charakteru a způsobu jednání osoby umístěvané do policejní cely. Míru takového rizika je nutno posuzovat individuálně.

Za účelem odebrání uvedené věci je policista oprávněn provést prohlídku osoby, v souladu s § 111 písm. b) zákona o Policii. Prohlídka osoby musí být provedena vždy osobou stejného pohlaví, přičemž je možné ji provést dvěma možnými způsoby. Prvním způsobem je provedení prohlídky prostřednictvím přímých fyzických kontaktů, tedy prohmatáním či prohledáním rukou. Druhým způsobem je provedení prohlídky formou přímého pozorování odhaleného těla této osoby včetně prohlídky oděvních svršků osoby a věcí, které má tato osoba u sebe v době prohlídky. Prohlídku osoby pozorováním odhaleného těla policista nesmí provádět v prostoru vizuálně monitorovaném kamerovým systémem nebo jinak umožňujícím sledování prohlížené

---

⁴¹VANGELI, B. Zákon o Policii České republiky. Komentář. 2 vyd. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 122

⁴²ŠTEINBACH, M., ŠLEZINGER, R., ZIMMERMANN, N., BÍKEK, M., HLAVÁČOVÁ, K. Zákon o Policii České republiky. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 50

⁴³VANGELI, B. Zákon o Policii České republiky. Komentář. 2 vyd. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 121

osoby jinou osobou.⁴⁴ Policista by měl zajistit soukromí při provádění prohlídky osoby, měl by vyloučit možnost pozorovat zrcadlovým průzorem či jiným průzorem, otevřenými dveřmi, při průchodu chodbou atd. osobu při provádění prohlídky.⁴⁵ Prohlídka provedená pozorováním nahého těla je intenzivnějším způsobem provedení prohlídky osoby a měla by být používána jen v případech, ve kterých je to nezbytně nutné k zajištění bezpečnosti. Velmi diskutabilním je, v praxi standardní, způsob důkladného provedení takové prohlídky pokynem osobě, aby provedla několik dřepů za účelem zjištění, zda nemá v tělních dutinách ukrytý předmět, kterým by mohla ohrozit bezpečnost svou nebo jiných osob. Ačkoliv je tzv. dřepování invazivní zásah do integrity osoby, jedná se zároveň o nejmírnější způsob jak odhalit nebezpečné předměty ukryté v tělních otvorech,⁴⁶ a proto je v odůvodněných případech takový úkon zcela na místě v zájmu zachování bezpečnosti. Je-li před umístěním do cely prováděna prohlídka osoby pozorováním odhaleného těla, policista provádějící prohlídku vyzve osobu

k odložení oděvu z horní části těla (od pasu nahoru) a po provedení úkonu umožní osobě zahalit prohlédnutou horní část těla, následně vyzve osobu k odložení oděvu z dolní části těla (od pasu dolů) a prohlédnutím dolní části těla dokončí prohlídku osoby.⁴⁷

Policista je povinen sepsat seznam odebraných věcí a kopii tohoto seznamu předat osobě umístěvané do policejní cely.

Jakkoliv je toto oprávnění ze strany ombudsmana pro lidská práva kritizováno a požadováno o co nejšetrnější prohlídku, je nutné poukázat na fakt, že právě osoba vykonávající ostrahu zodpovídá během umístění v cele za bezpečí osoby a je nutné předcházet možnému sebepoškození předměty schovaných na nezvyklých místech jak oděvů, tak i tělních prostorů. Není tak výjimkou například žiletka v ponožkách, zavírací špendlíky a další předměty, kterými lze způsobit zranění své osobě či policistovi.

---

⁴⁴Závazný pokyn policejního prezidenta č. 159/2009, kterým se upravuje postup o eskortách, střežení osob a o policejních celách. Čl. 13 odst. 4 [online]. Brno: , 2009 [cit. 2020-02-01]. Dostupné z WWW: <<http://brno4f64.sweb.cz/Zakony/eskorty%20a%20cely.pdf>>

⁴⁵ŠABATOVÁ, A. Zpráva ze systematických návštěv policejních cel veřejného ochránce práv 2017 [online], s. 18

⁴⁶ŠTEINBACH, M., ŠLEZINGER, R., ZIMMERMANN, N., BÍKEK, M., HLAVÁČOVÁ, K. Zákon o Policii České republiky. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 50

⁴⁷Závazný pokyn policejního prezidenta č. 159/2009, kterým se upravuje postup o eskortách, střežení osob a o policejních celách. Čl. 13 odst. 4 [online]. Brno: , 2009 [cit. 2020-02-01]. Dostupné z WWW: <<http://brno4f64.sweb.cz/Zakony/eskorty%20a%20cely.pdf>>

3.3.2 Prohlídka lékařem před umístěním osoby do policejní cely

Povinnost nechat osobu před jejím umístěním do policejní cely vyšetřit lékařem nastává ve dvou případech, a to jestliže je osoba zjevně pod vlivem návykové látky nebo jestliže je zraněna nebo trpí závažnou chorobou, případně je dáno důvodné podezření, že takovou chorobou trpí.

Pro umístění osoby do policejní cely, která je zjevně pod vlivem návykové látky, je rozhodné stanovisko lékaře v tom smyslu, že nejsou dány důvody pro umístění osoby na protialkoholní či protitoxikomanickou záchytnou stanici, nebo do jiného zdravotnického zařízení. Lékař může k takovému závěru dojít i poté, co osobě poskytne nezbytné ošetření. Pokud však lékař rozhodne o nezbytnosti umístění osoby do některé z uvedených institucí, je policie povinna ji do takových zařízení eskortovat, a zajistit její střežení do doby než o ní bude dále rozhodnuto.

V případě osoby zraněné nebo trpící závažnou chorobou, je od lékaře vyžadováno stanovisko nejen k jejímu zdravotnímu stavu, ale také k tomu, zda lze osobu umístit do policejní cely či nikoliv. V případě, že osoba umístěvaná do policejní cely užívá pravidelně léky, je nezbytné zajistit dostatečně vypovídající předpis medikace ze strany lékaře, tj. jaké léky, v jakém množství a v kterou dobu je má policie zpřístupnit.⁴⁸ V případech kdy si závažnost zdravotního stavu osoby žádá její hospitalizaci v nemocnici, eskortuje ji policie do příslušného zdravotnického zařízení a zajistí její ostrahu do doby, než o ní bude dále rozhodnuto.

Za účelem zajištění bezpečnosti lékaře a zabránění osobě omezené na svobodě v útěku, musí být alespoň jeden policista stejného pohlaví lékařskému vyšetření přítomen, ovšem za podmínky zachování lékařského tajemství, postačí tedy vizuální kontakt.

Odmítá-li osoba, která má být umístěna v cele, vyšetření i přes náležité vysvětlení, vyžádá si o tom lékař její písemné prohlášení (revers); pokud toto osoba odmítá, sepíše lékař o této skutečnosti pro potřeby policie prohlášení a toto stvrdí svým podpisem společně se dvěma svědky.⁴⁹

V naprosté většině případů lékař rozhodující o způsobilosti umístění osoby do policejní cely vydá kladné stanovisko i při vysoké intoxikaci.

---

⁴⁸ŠABATOVÁ, A. Zpráva ze systematických návštěv policejních cel veřejného ochránce práv 2017 [online], s. 22

⁴⁹Závazný pokyn policejního prezidenta č. 159/2009, kterým se upravuje postup o eskortách, střežení osob a o policejních celách. Čl. 12 odst. 3 [online]. Brno: , 2009 [cit. 2020-02-01]. Dostupné z WWW: <<http://brno4f64.sweb.cz/Zakony/eskorty%20a%20cely.pdf>>.

3.4 Povinnosti v rámci umístění osob v policejních celách

Zákon o Policii v § 33 zakotvuje obligatorní náležitosti každé policejní cely, včetně standardu, který musí být každé osobě umístěvané do policejní cely poskytnut.

V první řadě musí cely odpovídat účelu, k němuž je zřízena, tedy krátkodobému omezení osobní svobody osob, musí tedy být vybudována a vybavena tak, aby mohla být udržována v hygienicky nezávadném stavu. Policie je povinna zabezpečit, aby policejní cely odpovídaly hygienickým limitům např. z hlediska objemu vzduchu, větrání, vlhkosti.⁵⁰ Za účelem zajištění bezpečnosti nesmějí být v cele umístěny předměty, které by mohly být zneužity k ohrožení života nebo zdraví policisty anebo jiných osob (např. zrcadlo, jehož střepey by mohla osoba umístěná v policejní cele napadnout jinou osobu sdílející s ní celu nebo policistu). Osobě, která nemá oděv, který by byl dostatečný z hlediska společensky přijímaného standardu nebo z hlediska obvyklých zdravotních a hygienických standardů, je útvar policie, u kterého je cely zřízena, povinen zapůjčit dostatečné odění.⁵¹ Zapůjčení oděvu je nezbytné i v případech, kdy má osoba na sobě oděv hygienicky závadný nebo oděv, který je nutné odeslat ke znaleckému zkoumání.

Osoba umístěná v cele má právo na ochranu své osobnosti před neoprávněným násilím nebo vulgárními urážkami, ba dokonce výhrůzkami. V cele nesmí být ponižována lidská důstojnost a nesmí být činěn fyzický ani psychický nátlak na osobu umístěnou v cele.⁵² Zákon o Policii dále stanovuje minimální standardy péče o fyzický a psychický stav osoby umístěné v cele. Osoba má zejména právo na přiměřený odpočinek včetně spánku, zpravidla v noční době mezi 22.00 až 06.00 hodinou, nebrání-li tomu provedení neodkladných úkonů policie, na poskytnutí léků a zdravotních pomůcek, které jsou nezbytné k zajištění jejího dobrého zdravotního stavu, na přístup k toaletě, jakož i na provedení základní hygieny, kterou se rozumí elementární možnost umytí se např. u umyvadla. Dále má právo na poskytnutí stravy třikrát denně v přiměřených intervalech. Policie by měla poskytovat stravu v obvyklém čase, který se přibližně shoduje s obecně rozšířenou dobou pro konzumaci snídaně, oběda a večeře.⁵³ V době od 22.00 do 06.00 hodin, kdy má osoba umístěná v cele nárok

---

⁵⁰ŠKODA, J., VAVERA, F., ŠMERDA, R. Zákon o policii s komentářem. 2. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2013, s. 143

⁵¹VANGELI, B. Zákon o Policii České republiky. Komentář. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 126

⁵²Závazný pokyn policejního prezidenta č. 159/2009, kterým se upravuje postup o eskortách, střežení osob a o policejních celách. Čl. 16 odst. 3[online]. Brno: , 2009 [cit. 2020-02-01]. Dostupné z WWW: <<http://brno4f64.sweb.cz/Zakony/eskorty%20a%20cely.pdf>>.

⁵³ŠABATOVÁ, A. Zpráva ze systematických návštěv policejních cel veřejného ochránce práv 2017 [online], s. 24

na odpočinek, se strava zpravidla nepodává. V případě, že osobě umístěné v cele vznikne v době od 22.00 do 06.00 hodiny nárok na podání stravy, strava jí může být podána jen na její žádost i v této době.⁵⁴ Samozřejmostí by měl být po celou dobu dostatečný přístup k pitné vodě.

Osoba omezená na svobodě se může stravovat, na vlastní žádost, z vlastních finančních prostředků, ovšem pouze v případě, že neexistuje důvodné podezření, že tyto finanční prostředky pocházejí z trestné nebo jiné protiprávní činnosti. Pokud o toto osoba nepožádá, zabezpečuje se její stravování podle místních podmínek ze strany policie. Výdaje za poskytnutou stravu se hradí z provozní zálohy útvaru nebo organizačního článku policie, kde je cela zřízena.⁵⁵ Finanční limit hodnoty potravin pro zabezpečení stravování osob omezených na svobodě je ve výši 85 Kč na osobu a den včetně daně z přidané hodnoty. V případě dílčího stravování lze poskytnout snídani do 20 Kč, oběd do 35 Kč a večeři do 30 Kč na osobu a den včetně daně z přidané hodnoty, přičemž při nákupu jednoho teplého jídla denně z provozoven veřejného stravování se částka na pořízení oběda nebo večeře zvyšuje o 100 %.⁵⁶ Předání stravy osobě umístěné v cele od jejích rodinných příslušníků či jiných osob není z bezpečnostních důvodů možné. Odmítnutí stravy musí být osobou podepsáno na příslušném služebním záznamu, a odmítne-li osoba podepsat, musí jí být i přes její ústní nesouhlas poskytnuto.⁵⁷

Osoba umístěná v cele musí být prokazatelně informována o právech a povinnostech osob umístěných v cele, včetně skutečnosti, že je cela monitorována kamerovým systémem. Toto je možné provést umístěním tabulky informující o nepřetržitém monitorování cel.⁵⁸

Zákon o Policii pamatuje také na krizové situace ve smyslu, že osoba umístěná v cele onemocní, utrpí jinou újmu na zdraví nebo se pokusí o sebevraždu. Za účelem minimalizace těchto rizik je nezbytné provádět nepřetržité střežení osoby umístěné v cele prostřednictvím kamerového systému. Sebepoškozování a pokusy osob

---

⁵⁴Závazný pokyn policejního prezidenta č. 159/2009, kterým se upravuje postup o eskortách, střežení osob a o policejních celách. Čl. 19 odst. 3 [online]. Brno: , 2009 [cit. 2020-02-01]. Dostupné z WWW: <<http://brno4f64.sweb.cz/Zakony/eskorty%20a%20cely.pdf>>.

⁵⁵Závazný pokyn policejního prezidenta č. 159/2009, kterým se upravuje postup o eskortách, střežení osob a o policejních celách. Čl. 19 odst. 5 [online]. Brno: , 2009 [cit. 2020-02-01]. Dostupné z WWW: <<http://brno4f64.sweb.cz/Zakony/eskorty%20a%20cely.pdf>>.

⁵⁶Nářízení MV 51/2013, kterým se stanovuje postup o stravování a úhradě nákladů za stravování osob omezených na osobní svobodě Policií České republiky. Čl. 4 odst. 1, 2

⁵⁷ŠTEINBACH, M., ŠLEZINGER, R., ZIMMERMANN, N., BÍKEK, M., HLAVÁČOVÁ, K. Zákon o Policii České republiky. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 57

⁵⁸ŠABATOVÁ, A. Zpráva ze systematických návštěv policejních cel veřejného ochránce práv 2017 [online], s. 28

o sebevraždu nejsou v policejních celách ojedinělý jevem. Často se objevuje pořezání zápěstí či předloktí v loketních jamkách nejrůznějšími předměty, např. víčkem od konzervy. Dále se objevuje polykání nejrůznějších předmětů, např. kusů skla, drátů, papírů, částí nádobí a jiných. Již méně častá, a to zejména díky prohlídkám osob, je intoxikace léky nebo chemikáliemi. Ojedinělým jevem není ani strangulace osob šňůrami či ručníky, zejména z demonstrativních důvodů.⁵⁹ V případě některé z uvedených situací má policista vykonávající ostrahu cel povinnost učinit nezbytná opatření směřující k ochraně života a zdraví osoby umístěné v cele, zejména poskytnout jí první pomoc a přivolat lékaře. Od lékaře musí být vyžádáno stanovisko k dalšímu setrvání osoby v cele nebo k jejímu umístění ve zdravotnickém zařízení. Je-li z hlediska zdravotního stavu osoby nezbytná její hospitalizace, zajistí policista její odvoz do zdravotnického zařízení, kde musí být zajištěno střežení osoby do doby, než o ní bude dále rozhodnuto. Policista je povinen o zranění, nemoci, příp. smrti osoby umístěné v cele bezodkladně vyrozumět svého nadřízeného; ten neprodleně vyrozumí příslušného státního zástupce. Pokud v policejní cele osoba zemře, je policie také povinna úmrtí osoby bez zbytečného odkladu oznámit některé z osob blízkých zemřelé osobě, pokud je taková osoba blízká známa.⁶⁰

3.5 Režim v cele, výkon ostrahy cely a vstup do cely

Osobu, umístěvanou do policejní cely, je nezbytné prokazatelně poučit o všech jejích, výše uvedených právech. V případě, že je takovou osobou cizinec, musí být poučen v jazyce, jemuž rozumí. Umístěvaná osoba má právo ponechat si takové poučení u sebe po celou dobu omezení osobní svobody.

Vyjma již výše uvedených práv, má osoba umístěná v cele právo podávat návrhy, podněty a stížnosti, které je policista zabezpečující výkon ostrahy cely povinen bezodkladně předat svému nadřízenému k dalšímu opatření. Dále této osobě musí být umožněno na její žádost sepsat sdělení, které se zašle na její náklady státnímu orgánu České republiky nebo mezinárodní organizaci, která je podle mezinárodní úmluvy, jíž je Česká republika vázána, příslušná k projednávání podnětů týkajících se ochrany

---

⁵⁹ŠTEINBACH, M., ŠLEZINGER, R., ZIMMERMANN, N., BÍKEK, M., HLAVÁČOVÁ, K. Zákon o Policii České republiky. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 54

⁶⁰VANGELI, B. Zákon o Policii České republiky. Komentář. 2 vyd. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 125

lidských práv.⁶¹ Pokud má osoba umístěná v cele právního zástupce, realizuje tato svá oprávnění jeho prostřednictvím.

Výkonem ostrahy cely se rozumí zejména dohled a kontrola nad celou a osobou v ní umístěnou.⁶² Počet policistů, určených k výkonu ostrahy cel, je určen vzhledem k počtu umístěných osob, včetně důvodu jejich umístění, přičemž je nezbytné přihlížet k závažnosti a nebezpečnosti jejich jednání. Dohled je realizován průběžným sledováním osoby prostřednictvím kamerového systému. V případě, že takový kamerový systém není k dispozici, je policista povinen nejméně každou hodinu zkontrolovat osobu vizuálně. V případě mimořádných událostí postupuje policista způsobem, popsáním v podkapitole 3.4.

V článku 17 odst. 1 závazného pokynu je zakotven taxativní výčet osob, jimž je umožněn vstup do policejní cely. Jedná se o policistu, který vykonává ostrahu cely, policistu, který koná proti osobě řízení nebo který o umístění osoby do cely rozhodl, případně jiného policistu k provedení služebních úkonů po předložení písemné žádosti a se souhlasem policisty, který koná proti osobě řízení nebo který o umístění osoby do cely rozhodl, vedoucího funkcionáře, příslušného hygienika, lékaře povolaného za účelem lékařského vyšetření, neodkladného ošetření nebo provedení jiného zdravotnického úkonu nebo zákroku, jiný orgán činný v trestním řízení, než je útvar nebo organizační článek policie, který ve věci koná trestní řízení (např. Generální inspekce bezpečnostních sborů), obhájce, kontrolní orgány ministerstva a policie, případně další orgány, stanoví-li tak právní předpis nebo mezinárodní smlouva, jíž je Česká republika vázána. Aby byla zajištěna bezpečnost osob, které osobu umístěnou v policejní cele navštěvují, je třeba, aby policista vykonávající ostrahu cel zůstal po celou dobu návštěvy alespoň ve vizuálním kontaktu. O všech návštěvách musí být vždy informován policista, který proti umístěné osobě koná řízení nebo který rozhodl o jejím umístění do policejní cely. V objektu, kde je zřízena cela pro vícehodinové umístění, stanovuje závazný pokyn povinnost zřídit návštěvní místnost. Tato místnost je zpravidla v rámci ochrany a bezpečnosti osob opatřena kamerou, průhlednou a nerozbitnou přepážkou oddělující osobu umístěnou v cele od jiných osob, telefonem nebo elektronickým hlasovým zařízením pro jejich komunikaci a signalizačním zařízením pro

---

⁶¹Závazný pokyn policejního prezidenta č. 159/2009, kterým se upravuje postup o eskortách, střežení osob a o policejních celách. Čl. 15 odst. 4 [online]. Brno: , 2009 [cit. 2020-02-01]. Dostupné z WWW: <<http://brno4f64.sweb.cz/Zakony/eskorty%20a%20cely.pdf>>.

⁶². Závazný pokyn policejního prezidenta č. 159/2009, kterým se upravuje postup o eskortách, střežení osob a o policejních celách. Čl. 16 odst. 1 [online]. Brno: , 2009 [cit. 2020-02-01]. Dostupné z WWW: <<http://brno4f64.sweb.cz/Zakony/eskorty%20a%20cely.pdf>>

policistu vykonávajícího ostrahu cely, nebo dělicí kovovou konstrukcí vyrobenou z ocelových tyčí a osazenou v montážním rámu ukotveném do obvodových stěn, stropu a podlahy, jejíž součástí jsou dveře ze stejného materiálu. U krátkodobých a mobilních cel není povinnost zřídit návštěvní místnost.⁶³

3.6 Vydání osoby, procesní úkony s ní a propuštění osoby

Osoba je z cely vydávána na žádost policisty, který koná proti osobě řízení nebo který rozhodl o jejím umístění do cely, a to za účelem provedení potřebných procesních úkonů. Požádá-li o takové vydání jiný policista, je takové vydání podmíněno souhlasem jeho přímého nadřízeného a policisty, který koná proti osobě řízení nebo který o umístění osoby do cely rozhodl. Policista, který uvedeným způsobem osobu z policejní cely převzal, za ni nese plnou odpovědnost až do jejího navrácení zpět do cely. Při vydání osoby umístěné v cele se odebrané věci osobě nevydávají,⁶⁴ lze jí vydat pouze věci nezbytně nutné k provedení služebního úkonu, přičemž tyto věci se předávají policistovi, kterému je osoba z cely vydávána, oproti podpisu na dokumentu obsahujícím seznam odebraných věcí

Jestliže pominou důvody pro umístění osoby v cele, musí být bezodkladně propuštěna. Policista, který koná v dané věci šetření, prověřování nebo vyšetřování, nebo jeho nadřízený je povinen upozornit policistu vykonávajícího ostrahu cely na právní stav ve věci umístěné osoby a počátek doby omezení osobní svobody; policista, který vykonává ostrahu cely, dbá, aby nedošlo k překročení zákonné lhůty.⁶⁵ Pokud by takové překročení hrozilo, je policista povinen o této skutečnosti vyrozumět toho, kdo o omezení osobní svobody rozhodl nebo státního zástupce, který vykonává dozor. Rozhodnutí o propuštění osoby musí být vyhotoveno písemně a opatřeno kulatým razítkem se státním znakem. Při propuštění osoby z cely jsou jí odebrané věci navráceny proti podpisu, pokud o nich nebylo rozhodnuto jinak.

Při propouštění osoby, či eskortování s následným předáním do vazební věznice může docházet k nežádoucím situacím vlivem nesprávně či neúplně sepsaného popisu

---

⁶³Závazný pokyn policejního prezidenta č. 159/2009, kterým se upravuje postup o eskortách, střežení osob a o policejních celách. Čl. 17 odst. 3 [online]. Brno: , 2009 [cit. 2020-02-01]. Dostupné z WWW: <<http://brno4f64.sweb.cz/Zakony/eskorty%20a%20cely.pdf>>.

⁶⁴Závazný pokyn policejního prezidenta č. 159/2009, kterým se upravuje postup o eskortách, střežení osob a o policejních celách. Čl. 14 odst. 5 [online]. Brno: , 2009 [cit. 2020-02-01]. Dostupné z WWW: <<http://brno4f64.sweb.cz/Zakony/eskorty%20a%20cely.pdf>>.

⁶⁵Závazný pokyn policejního prezidenta č. 159/2009, kterým se upravuje postup o eskortách, střežení osob a o policejních celách. Čl. 18 odst. 2 [online]. Brno: , 2009 [cit. 2020-02-01]. Dostupné z WWW: <<http://brno4f64.sweb.cz/Zakony/eskorty%20a%20cely.pdf>>.

odebraných věcí. Stává se zejména u šperků, či jiných věcí vyšší hodnoty, kdy osoba po propuštění nárokuje jiné věci, než které jí byly odebrány a vlivem špatného zadokumentování popsány tak, aby nemohlo dojít k jejich záměně. Taková situace obvykle končí stížností na policisty.

4 Empirická část - kvantitativní výzkum personálního umístování osob do policejních cel na Územním odboru Semily Policie České republiky

Praktická část bakalářské práce je věnována analýze kvantitativních údajů, týkajících se umístování osob omezených na osobní svobodě do policejních cel v rámci Územního odboru Semily Policie České republiky, přičemž analyzovaná data byla získána z Knihy událostí pro policejní cely, vedené v rámci územního odboru.

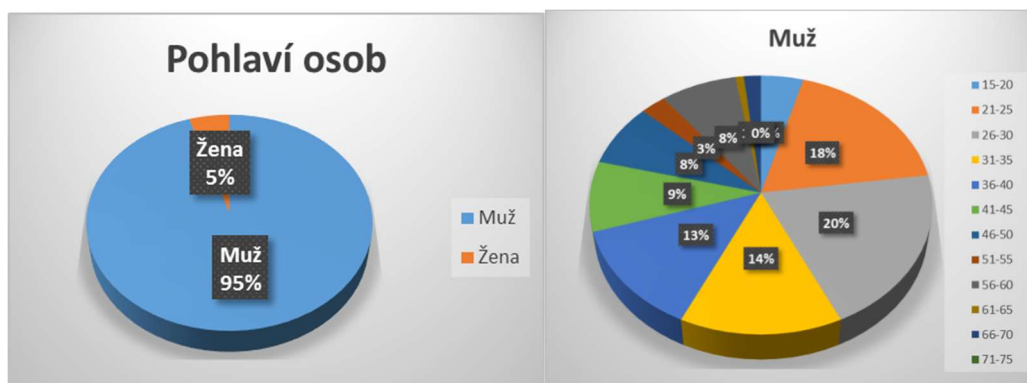
Časové rozpětí analyzovaných dat bylo stanoveno na období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2019.

Údaje, které byly podrobeny analýze, se týkají jak samotných osob omezených na osobní svobodě, umístovaných do policejních cel, a to z hlediska jejich pohlaví a věku, kdy jsou rozděleny do věkových kategorií v rozmezí 5 let, tak z hlediska důvodu jejich omezení na osobní svobodě a následného umístění do policejní cely, včetně délky takového umístění, které je rozděleno také do kategorií po 5 hodinách. Doplňkovou analýzou je analýza dat, kolik osob umístěných do policejních cel bylo z cely propuštěno na svobodu a kolik jich bylo předáno soudu. Vzhledem ke skutečnosti, že omezení osobní svobody formou Zajištění dle § 26, příp. § 27 zákona o Policii není ukončeno předáním osoby soudu, a elementárním účelem Zatčení dle § 69 Trestního řádu je právě předání osoby soudu, týká se tato doplňková analýza výhradně osob, které byly do policejní cely umístěny z důvodu Zadržení dle § 76 Trestního řádu.

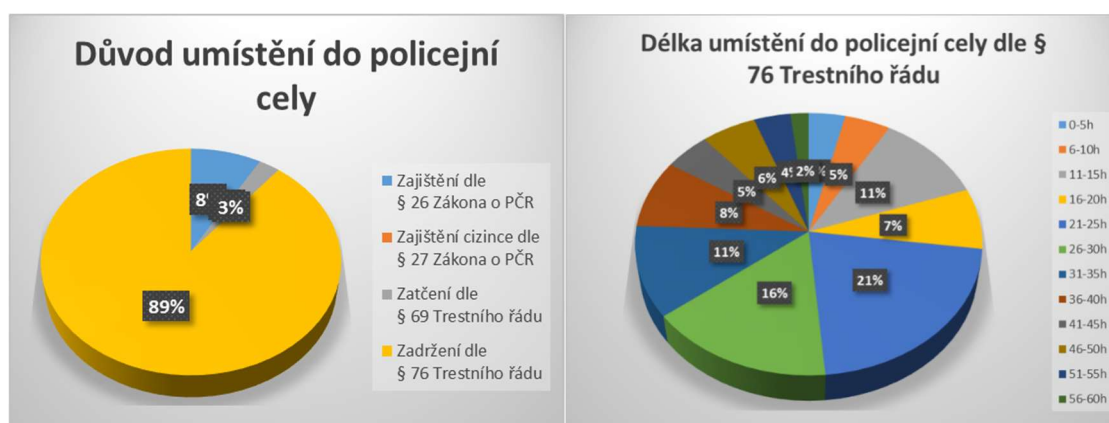
Analýza všech výše uvedených kvantitativních údajů byla provedena nejprve samostatně pro jednotlivé roky 2014 – 2019, a následně byla analyzována souhrnná data za celé zkoumané období.

Rok 2014

ROK 2014													
	Věkové rozmezí												
Pohlaví	15-20	21-25	26-30	31-35	36-40	41-45	46-50	51-55	56-60	61-65	66-70	71-75	Celkem
Muž	5	21	23	16	15	10	9	3	9	1	2	0	114
Žena	0	2	1	0	1	1	0	1	0	0	0	0	6
Celkový počet osob umístěných do policejních cel													120
	Doba umístění osoby v policejní cele												
Důvod umístění osoby do policejní cely	0-5h	6-10h	11-15h	16-20h	21-25h	26-30h	31-35h	36-40h	41-45h	46-50h	51-55h	56-60h	Celkem
Zajištění dle § 26 Zákona o PČR	0	1	6	3	0	0	0	0	0	0	0	0	10
Zajištění cizince dle § 27 Zákona o PČR	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Zatčení dle § 69 Trestního řádu	0	0	1	2	0	0	0	0	0	0	0	0	3
Zadržení dle § 76 Trestního řádu	4	5	12	8	23	17	12	9	5	6	4	2	107
Způsob ukončení umístění v policejní													
Předání osoby soudu	36												
Propuštění	84												

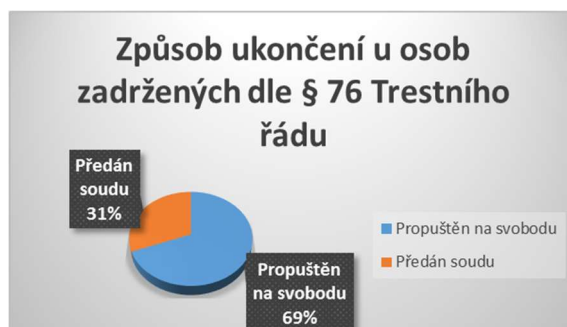
V roce 2014 bylo do policejních cel umístěno celkem 120 osob, přičemž 95 % těchto osob bylo v zastoupení mužů, a pouhých 5 % bylo v zastoupení žen. Vzhledem k nepatrnému počtu žen byla provedena analýza z hlediska věku pouze u mužů. Bylo zjištěno, že nejvíce byli do policejních umístění muži v rozmezí věku od 26 do 30 let (20 %), dále v rozmezí věku od 21 do 25 let (18 %). Obecně lze konstatovat, že nejvíce byli v tomto roce umístěni do policejních cel muži ve věkovém rozmezí od 21 do 30 let.

Z hlediska důvodů umístění do policejní cely bylo zjištěno, že nejčastějším důvodem bylo Zadržení dle § 76 Trestního řádu (89 %), přičemž takové omezení trvalo v nejvíce případech 21 – 25 hodin (21 %), 26 – 30 hodin (16 %).

Z důvodu Zajištění dle § 26 zákona o Policii bylo do policejních cel umístěno pouze 10 osob, přičemž nejčastěji takové umístění trvalo 11 – 15 hodin (60 %). Údaj o počtu osob umístěných do policejních cel z tohoto důvodu odpovídá konstatování, uvedenému v teoretické části práce, že umístění zajištěných osob do policejních cel v praxi velmi málo využíváno. Doba umístění u osob zatčených dle § 69 Trestního řádu byla ve všech 3 případech v rozmezí od 11 – 20 hodin, v rámci

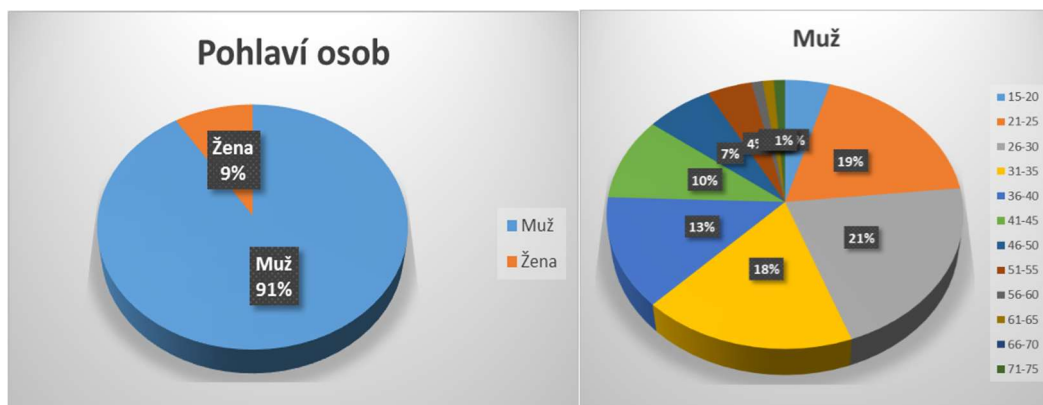
kteří byla osoba předána soudu v souladu se zákonem stanovenou maximální možnou lhůtou.

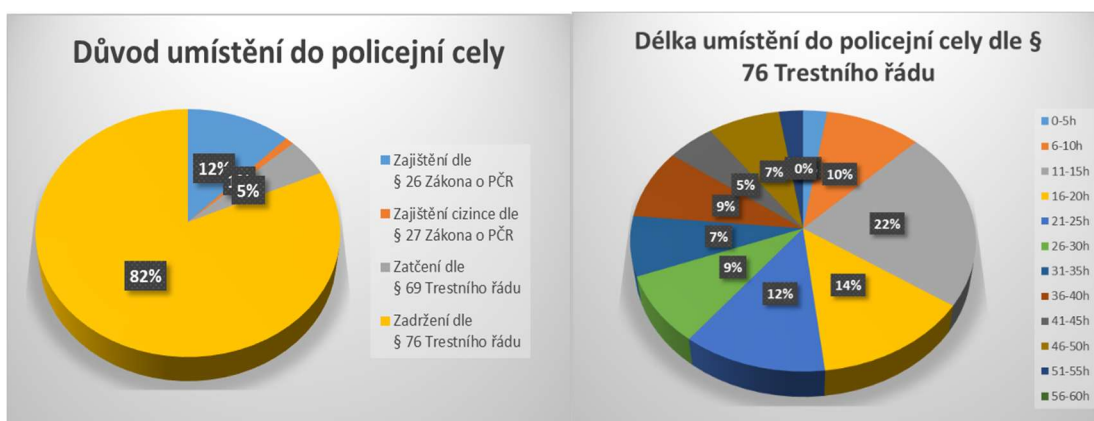
Analýzou bylo zjištěno, že soudu bylo předáno celkem 33 zadržných osob, tedy 31 % z jejich celkového počtu.

Rok 2015

ROK 2015													
	Věkové rozmezí												
Pohlaví	15-20	21-25	26-30	31-35	36-40	41-45	46-50	51-55	56-60	61-65	66-70	71-75	Celkem
Muž	4	17	19	16	12	9	6	4	1	1	0	1	90
Žena	0	3	2	0	0	3	0	1	0	0	0	0	9
Celkový počet osob umístěných do policejních cel													99
	Doba umístění osoby v policejní cele												
Důvod umístění osoby do policejní cely	0-5h	6-10h	11-15h	16-20h	21-25h	26-30h	31-35h	36-40h	41-45h	46-50h	51-55h	56-60h	Celkem
Zajištění dle § 26 Zákona o PČR	0	1	5	4	2	0	0	0	0	0	0	0	12
Zajištění cizince dle § 27 Zákona o PČR	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
Zatčení dle § 69 Trestního řádu	0	0	2	3	0	0	0	0	0	0	0	0	5
Zadrženi dle § 76 Trestního řádu	2	8	18	11	10	7	6	7	4	6	2	0	81
Způsob ukončení umístění v policejní													
Předání osoby soudu	34												
Propuštění	65												

V roce 2015 bylo do policejních cel umístěno celkem 99 osob, tedy o 21 osob méně než v roce 2014. V roce 2015 lze zaznamenat mírný nárůst počtu žen umístěných do policejních cel, bylo jich celkem 9. U žen si lze povšimnout zajímavosti ohledně jejich věku, a sice že ve věkovém rozmezí od 21 do 30 let jich bylo umístěno 5, ve věkovém rozmezí od 41 do 55 byly umístěny 4, ovšem ve věkovém rozmezí od 31 do 40 let žádná. Oproti tomu počet mužů umístěných do policejních cel v roce 2015 klesl na 90, což činilo 90 % z celkového počtu umístěných osob. Co se týče věkového zastoupení mužů, toto bylo v roce 2015 obdobné jako v roce 2014, tedy největší skupinou byli muži v rozmezí let od 26 do 30 let (21 %), a od 21 do 25 let (19 %). Obdobně lze tedy konstatovat, že nejvíce byli v tomto roce umisťováni do policejních cel muži ve věkovém rozmezí od 21 do 30 let.

Z hlediska důvodů umístění do policejní cely bylo, obdobně jako v roce 2014, zjištěno, že nejčastějším důvodem bylo Zadržení dle § 76 Trestního řádu (82 %), přičemž celková doba takového umístění se zkrátila, v nejvíce případech trvala 11 – 15 hodin (22 %), 16 – 20 hodin (14 %).

Z důvodu Zajištění dle § 26 zákona o Policii bylo do policejních cel umístěno pouze 12 osob, přičemž nejčastěji takové umístění trvalo 11 – 15 hodin (42 %). Doba

umístění u osob zatčených dle § 69 Trestního řádu byla ve všech 5 případech v rozmezí od 11 – 20 hodin, v rámci které byla osoba předána soudu v souladu se zákonem stanovenou maximální možnou lhůtou.

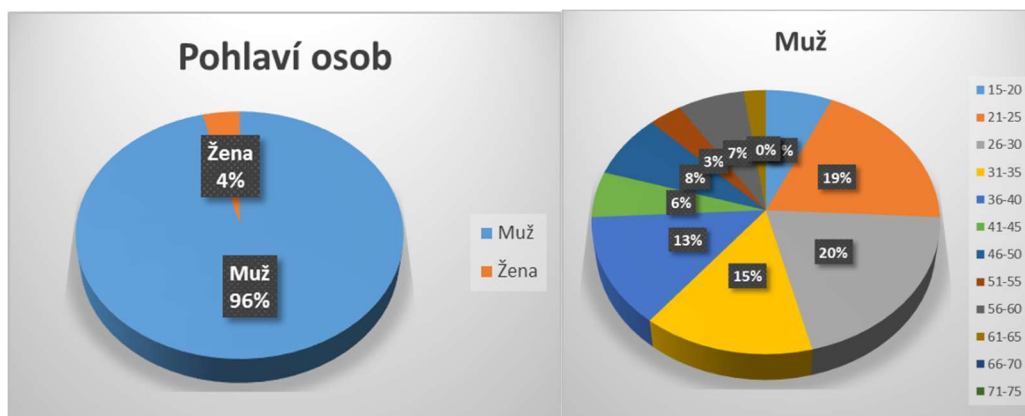
Oproti roku 2014 bylo zaznamenáno také jedno umístění cizince do policejní cely, které trvalo v rozmezí 11 – 15 hodin, z čehož lze usuzovat, že s cizincem bylo vedeno řízení o jeho správním vyhoštění či ukončení pobytu.

Analýzou bylo zjištěno, že soudu bylo předáno celkem 29 zadržovaných osob, tedy 36 % z jejich celkového počtu.

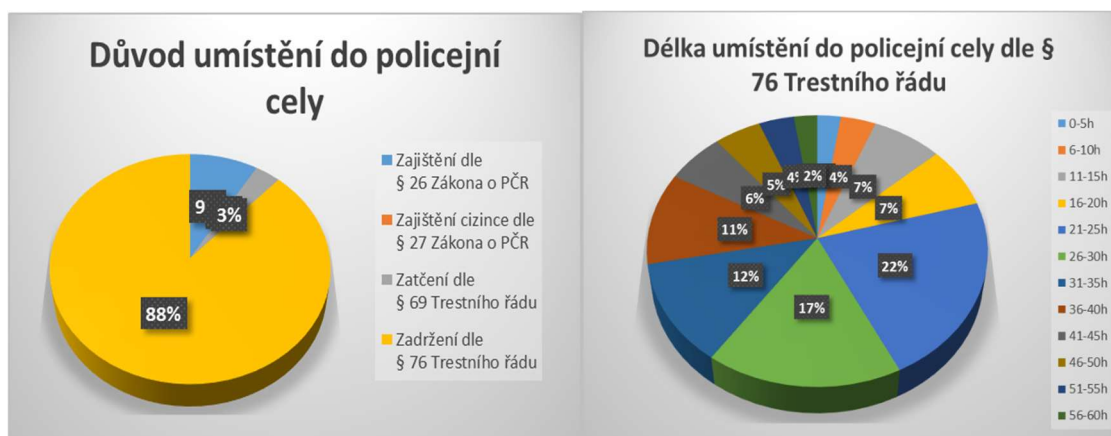
Rok 2016

ROK 2016													
	Věkové rozmezí												
Pohlaví	15-20	21-25	26-30	31-35	36-40	41-45	46-50	51-55	56-60	61-65	66-70	71-75	Celkem
Muž	6	17	18	13	12	5	7	3	6	2	0	0	89
Žena	0	2	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	4
Celkový počet osob umístěných do policejních cel													93
	Doba umístění osoby v policejní cele												
Důvod umístění osoby do policejní cely	0-5h	6-10h	11-15h	16-20h	21-25h	26-30h	31-35h	36-40h	41-45h	46-50h	51-55h	56-60h	Celkem
Zajištění dle § 26 Zákona o PČR	0	2	5	1	0	0	0	0	0	0	0	0	8
Zajištění cizince dle § 27 Zákona o PČR	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Zatčení dle § 69 Trestního řádu	0	0	1	2	0	0	0	0	0	0	0	0	3
Zadržení dle § 76 Trestního řádu	2	3	6	6	18	14	10	9	5	4	3	2	82
Způsob ukončení umístění v policejní													
Předání osoby soudu	29												
Propuštění	64												

V roce 2016 bylo do policejních cel umístěno celkem 93 osob, tedy o 6 osob méně než v roce 2015, a o 27 osob méně než v roce 2014. Počet umístěných žen v hodnotě 4 je skutečně zanedbatelný, proto mu v rámci analýzy nebyl věnován další prostor. Počet mužů v hodnotě 90 činil 96 % z celkového počtu umístěných osob. Věkové rozmezí je obdobné jako v předcházejících 2 letech. Největší skupinu tvoří muži ve věku od 26 do 30 let (20 %), a od 21 do 25 let (19 %). Opět lze tedy

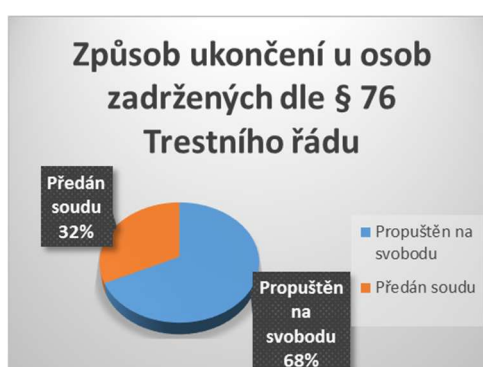
konstatovat, že nejvíce byli v tomto roce umisťováni do policejních cel muži ve věkovém rozmezí od 21 do 30 let.

Z hlediska důvodů umístění do policejní cely bylo, obdobně jako v předcházejících letech, zjištěno, že nejčastějším důvodem bylo Zadržení dle § 76 Trestního řádu (88 %), přičemž celková doba takového umístění se oproti roku 2015 prodloužila, v nejvíce případech trvala 21 – 25 hodin (22 %), 26 – 30 hodin (17 %).

Z důvodu Zajištění dle § 26 zákona o Policii bylo do policejních cel umístěno pouze 8 osob, přičemž nejčastěji takové umístění trvalo 11 – 15 hodin (63 %). Doba umístění u osob zatčených dle § 69 Trestního řádu byla ve všech 3 případech v rozmezí od 11 – 20 hodin, v rámci které byla osoba předána soudu v souladu se zákonem stanovenou maximální možnou lhůtou.

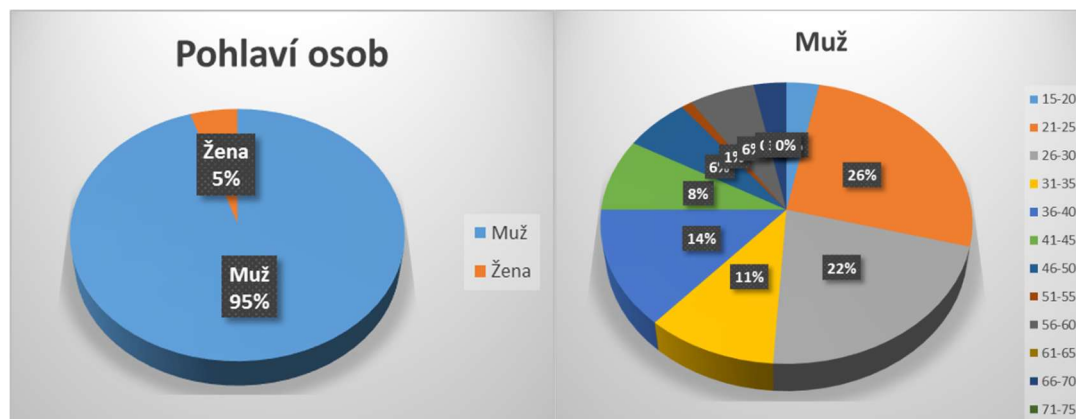
V roce 2016 nebylo zaznamenáno žádné umístění cizince do policejní cely.

Analýzou bylo zjištěno, že soudu bylo předáno celkem 26 zadržených osob, tedy 32 % z jejich celkového počtu.

Rok 2017

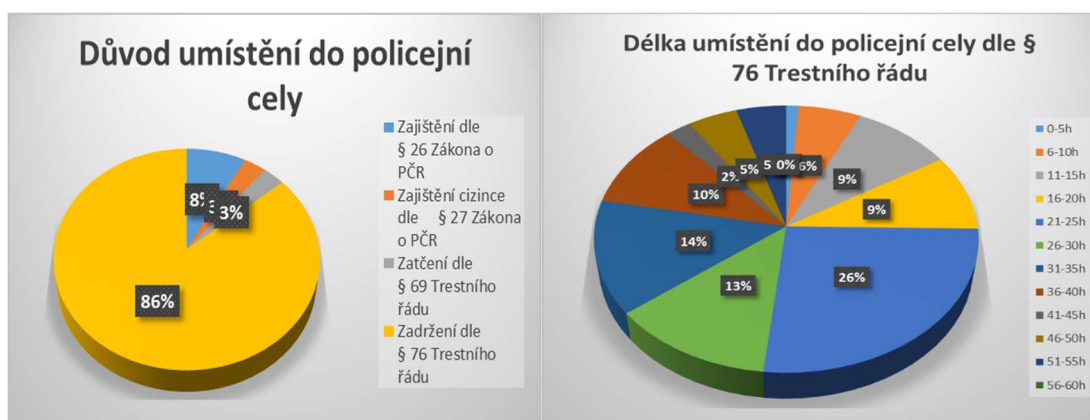
ROK 2017													
	Věkové rozmezí												
Pohlaví	15-20	21-25	26-30	31-35	36-40	41-45	46-50	51-55	56-60	61-65	66-70	71-75	Celkem
Muž	3	25	21	10	13	8	6	1	6	0	3	0	96
Žena	0	4	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5
Celkový počet osob umístěných do policejních cel													101
	Doba umístění osoby v policejní cele												
Důvod umístění osoby do policejní cely	0-5h	6-10h	11-15h	16-20h	21-25h	26-30h	31-35h	36-40h	41-45h	46-50h	51-55h	56-60h	Celkem
Zajištění dle § 26 Zákona o PČR	0	1	4	3	0	0	0	0	0	0	0	0	8
Zajištění cizince dle § 27 Zákona o PČR	0	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3
Zatčení dle § 69 Trestního řádu	0	0	1	2	0	0	0	0	0	0	0	0	3
Zadržení dle § 76 Trestního řádu	1	5	8	8	23	11	12	9	2	4	4	0	87
Způsob ukončení umístění v policejní													
Předání osoby soudu	32												
Propuštění	69												

V roce 2017 bylo do policejních cel umístěno celkem 101 osob. Lze tedy zaznamenat mírný nárůst, celkem o 8 osob, oproti roku 2016. Počet umístěných žen v hodnotě 5 je opět víceméně zanedbatelný, lze jen vypožorovat zajímavý údaj ve věkovém rozmezí, kdy v 80 % se jednalo o ženy ve věku 21 – 25 let.

Počet mužů v hodnotě 96 činil 95 % z celkového počtu umístěných osob. V rámci věkového rozmezí lze zaznamenat změnu ve smyslu snížení věku největší skupiny umístěovaných mužů. Největší skupinu tvořili muži ve věku od 21 do 25 let

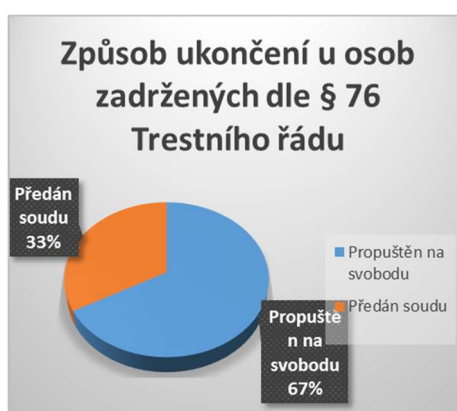
(26 %), poté až tradiční věková kategorie od 26 do 30 let (22 %). I přes tuto drobnou nuanci lze však konstatovat, že nejvíce byli v tomto roce umisťováni do policejních cel muži ve věkovém rozmezí od 21 do 30 let.

Z hlediska důvodů umístění do policejní cely bylo, obdobně jako v předcházejících letech, zjištěno, že nejčastějším důvodem bylo Zadržení dle § 76 Trestního řádu (86 %), přičemž celková doba takového umístění trvala obdobně jako v roce 2016 v nejvíce případech 21 – 25 hodin (26 %), 26 – 30 hodin (13 %).

Z důvodu Zajištění dle § 26 zákona o Policii bylo do policejních cel umístěno stejně jako v roce 2016 pouze 8 osob, přičemž nejčastěji takové umístění trvalo 11 – 15 hodin (50 %). Doba umístění u osob zatčených dle § 69 Trestního řádu byla ve všech 3 případech v rozmezí od 11 – 20 hodin, v rámci které byla osoba předána soudu v souladu se zákonem stanovenou maximální možnou lhůtou.

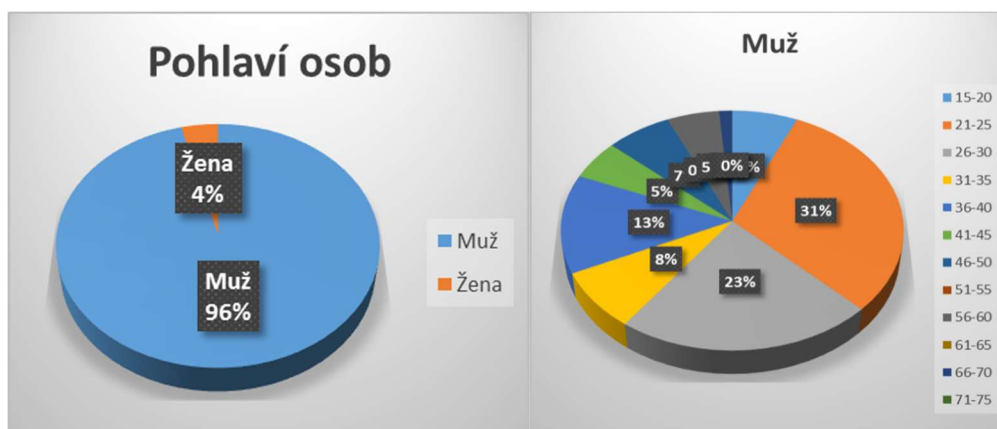
V roce 2017 byly zaznamenány celkem 3 případy umístění cizince do policejní cely, přičemž všechny trvaly v rozmezí 11 – 15 hodin.

Analýzou bylo zjištěno, že soudu bylo předáno celkem 29 zadržených osob, tedy 33 % z jejich celkového počtu.

Rok 2018

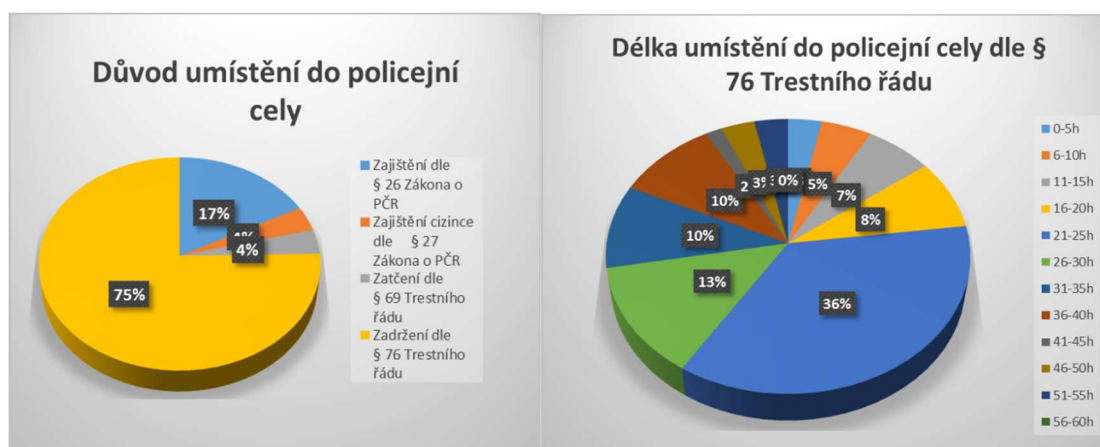
ROK 2018													
	Věkové rozmezí												
Pohlaví	15-20	21-25	26-30	31-35	36-40	41-45	46-50	51-55	56-60	61-65	66-70	71-75	Celkem
Muž	5	23	17	6	10	4	5	0	4	0	1	0	75
Žena	0	4	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	6
Celkový počet osob umístěných do policejních cel													81
	Doba umístění osoby v policejní cele												
Důvod umístění osoby do policejní cely	0-5h	6-10h	11-15h	16-20h	21-25h	26-30h	31-35h	36-40h	41-45h	46-50h	51-55h	56-60h	Celkem
Zajištění dle § 26 Zákona o PČR	2	2	6	2	2	0	0	0	0	0	0	0	14
Zajištění cizince dle § 27 Zákona o PČR	0	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3
Zatčení dle § 69 Trestního řádu	0	0	1	2	0	0	0	0	0	0	0	0	3
Zadržení dle § 76 Trestního řádu	2	3	4	5	22	8	6	6	1	2	2	0	61
Způsob ukončení umístění v policejní													
Předání osoby soudu	24												
Propuštění	57												

V roce 2018 významně klesl celkový počet osob umístěných v policejních celách a to na hodnotu 81. Co se týká umisťovaných žen, jejich počet se zvýšil na hodnotu 6, přičemž obdobně jako tomu bylo v roce 2017, v 66 % případů se jednalo o ženy ve věku 21 – 25 let.

Počet mužů v hodnotě 75 činil 96 % z celkového počtu umístěných osob. Největší skupinu, obdobně jako v roce 2017, představovali muži ve věku od 21 do 25 let

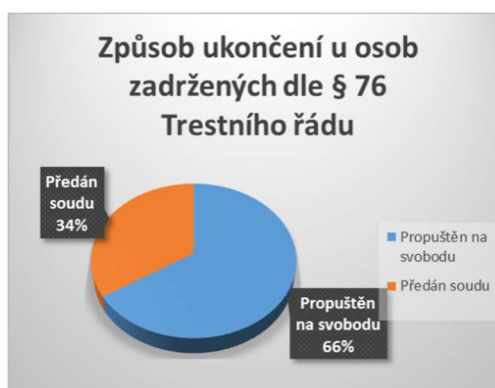
(31 %), poté až věková kategorie od 26 do 30 let (22 %). Opět lze tedy konstatovat, že nejvíce byli v tomto roce umísťováni do policejních cel muži ve věkovém rozmezí od 21 do 30 let.

Z hlediska důvodů umístění do policejní cely bylo, obdobně jako v předcházejících letech, zjištěno, že nejčastějším důvodem bylo Zadržení dle § 76 Trestního řádu (75 %). Jak v roce 2017, tak v roce 2018 lze spatřovat nárůst celkové doby takového umístění, která v nejvíce případech trvala 21 – 25 hodin (36 %), 26 – 30 hodin (13 %).

V roce 2018 bylo z důvodu Zajištění dle § 26 zákona o Policii do policejních cel umístěno již více osob než v předcházejících letech, a to 14, přičemž nejčastěji takové umístění trvalo 11 – 15 hodin (86 %). Doba umístění u osob zatčených dle § 69 Trestního řádu byla ve všech 3 případech v rozmezí od 11 – 20 hodin, v rámci které byla osoba předána soudu v souladu se zákonem stanovenou maximální možnou lhůtou.

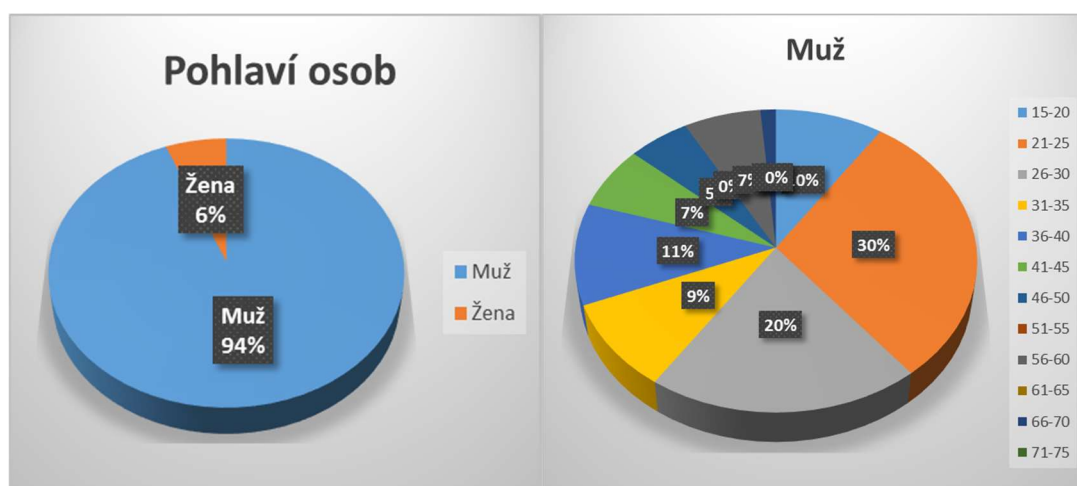
V roce 2018, stejně jako v roce 2017, byly zaznamenány celkem 3 případy umístění cizince do policejní cely, přičemž všechny trvaly v rozmezí 11 – 15 hodin.

Analýzou bylo zjištěno, že soudu bylo předáno celkem 21 zadržených osob, tedy 34 % z jejich celkového počtu.

Rok 2019

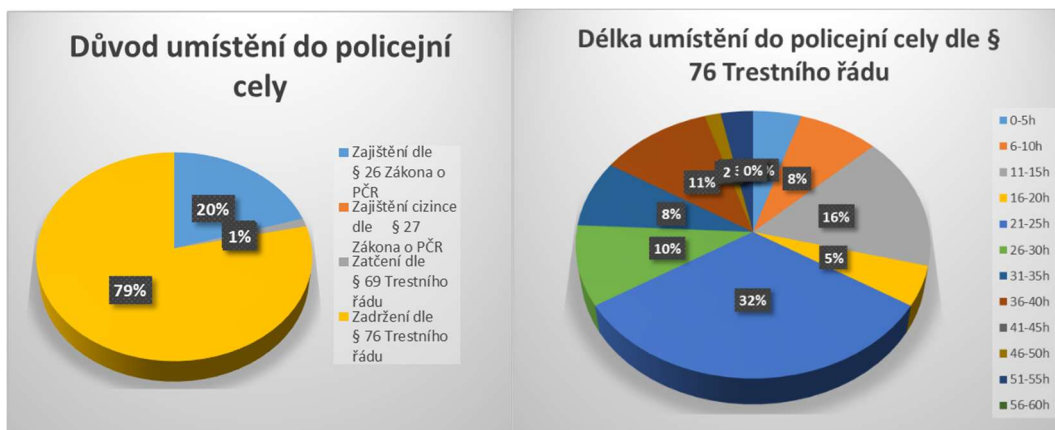
ROK 2019													
	Věkové rozmezí												
Pohlaví	15-20	21-25	26-30	31-35	36-40	41-45	46-50	51-55	56-60	61-65	66-70	71-75	Celkem
Muž	7	22	15	7	8	5	4	0	5	0	1	0	74
Žena	0	1	3	0	1	0	0	0	0	0	0	0	5
Celkový počet osob umístěných do policejních cel													79
	Doba umístění osoby v policejní cele												
Důvod umístění osoby do policejní cely	0-5h	6-10h	11-15h	16-20h	21-25h	26-30h	31-35h	36-40h	41-45h	46-50h	51-55h	56-60h	Celkem
Zajištění dle § 26 Zákona o PČR	6	3	6	1	0	0	0	0	0	0	0	0	16
Zajištění cizince dle § 27 Zákona o PČR	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Zatčení dle § 69 Trestního řádu	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
Zadržení dle § 76 Trestního řádu	3	5	10	3	20	6	5	7	0	1	2	0	62
Způsob ukončení umístění v policejní													
Předání osoby soudu	24												
Propuštění	55												

V roce 2019 byl zaznamenán nejmenší celkový počet osob umístěných v policejních celách a to v hodnotě 79. Počet umisťovaných žen je víceméně konstantní, v roce 2019 byl celkový počet žen 5, přičemž nejčastější kategorií byly ženy starší než v předcházejících letech, a to ve věkovém rozmezí 26 – 30 let (60 %). Počet mužů byl zaznamenán nejnižší za celé sledované období, a to v celkovém počtu 74, přičemž

věkové kategorie zůstaly obdobně procentuálně zastoupené, nejvíce mužů bylo ve věku od 21 do 25 let (30 %), poté až věková kategorie od 26 do 30 let (22 %). Opět lze tedy konstatovat, že nejvíce byli v tomto roce umisťováni do policejních cel muži ve věkovém rozmezí od 21 do 30 let.

Z hlediska důvodů umístění do policejní cely bylo, obdobně jako v předcházejících letech, zjištěno, že nejčastějším důvodem bylo Zadržení dle § 76 Trestního řádu (79 %). Obdobně jako v letech 2017 a 2018 byl zaznamenán největší počet takových umístění v délce 21 – 25 hodin (32 %), oproti tomu druhá nejvíce zastoupená délka doby omezení byla 11 – 15 hodin (16 %).

V roce 2019 bylo z důvodu Zajištění dle § 26 zákona o Policii do policejních cel umístěno nejvíce osob za celé sledované období, a to 16, přičemž nejčastěji takové omezení trvalo 0 – 5 hodin (38 %) a 11 – 15 hodin (38 %). Umístění osoby zatčené dle § 69 Trestního řádu bylo zaznamenáno pouze v 1 případě, přičemž trvalo standardní dobu 11 – 15 hodin, v rámci které byla osoba předána soudu v souladu se zákonem stanovenou maximální možnou lhůtou.

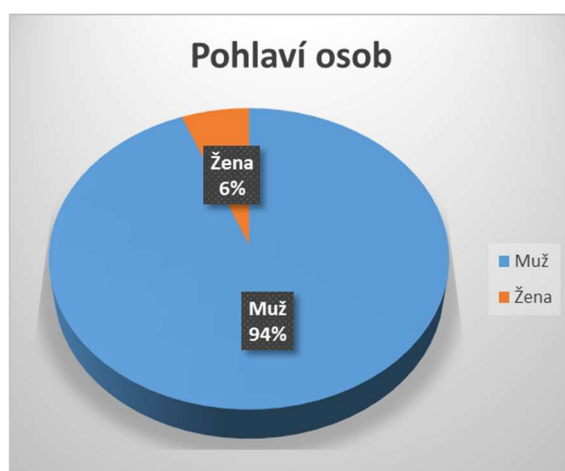
V roce 2019 nebyl zaznamenán žádný případ umístění cizince do policejní cely.

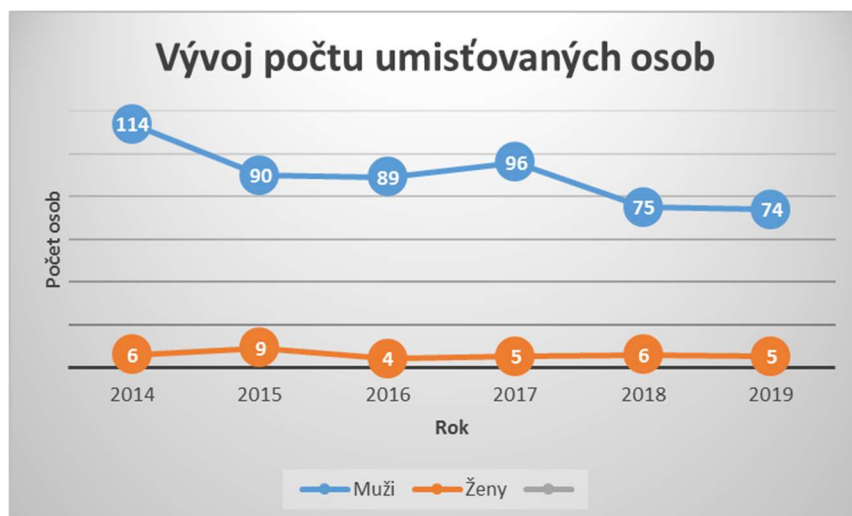
Analýzou bylo zjištěno, že soudu bylo předáno celkem 23 zadržených osob, tedy 37 % z jejich celkového počtu.

Souhrn let 2014 – 2019 (6 let)

SOUHRN 2014 - 2019 (6 let)													
	Věkové rozmezí												
Pohlaví	15-20	21-25	26-30	31-35	36-40	41-45	46-50	51-55	56-60	61-65	66-70	71-75	Celkem
Muž	30	125	113	68	70	41	37	11	31	4	7	1	538
Žena	0	16	8	0	4	5	0	2	0	0	0	0	35
Celkový počet osob umístěných do policejních cel													573
	Doba umístění osoby v policejní cele												
Důvod umístění osoby do policejní cely	0-5h	6-10h	11-15h	16-20h	21-25h	26-30h	31-35h	36-40h	41-45h	46-50h	51-55h	56-60h	Celkem
Zajištění dle § 26 Zákona o PČR	8	10	32	14	4	0	0	0	0	0	0	0	68
Zajištění cizince dle § 27 Zákona o PČR	0	0	7	0	0	0	0	0	0	0	0	0	7
Zatčení dle § 69 Trestního řádu	0	0	7	11	0	0	0	0	0	0	0	0	18
Zadržení dle § 76 Trestního řádu	14	29	58	41	116	63	51	47	17	23	17	4	480
Způsob ukončení umístění v policejní													
Předání osoby soudu	179												
Propuštění	394												

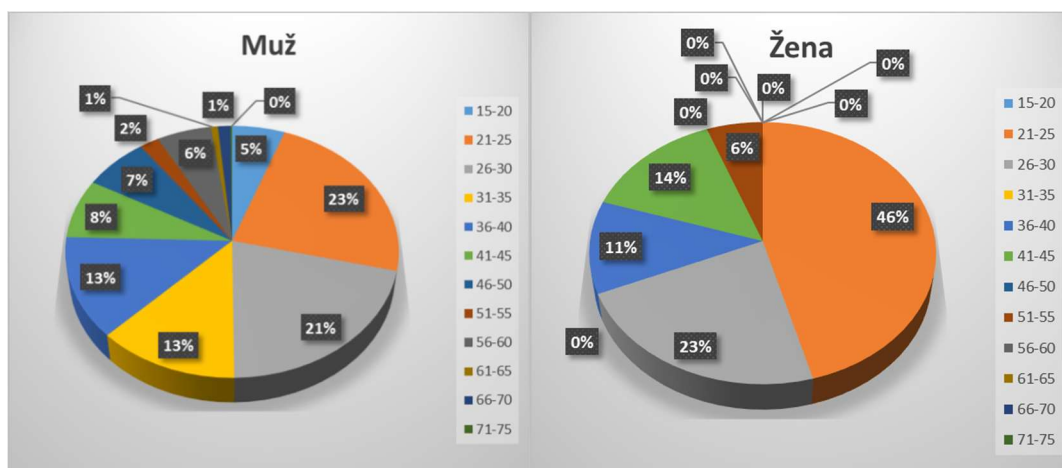

Z hlediska pohlaví převažovali po celé sledované období muži, přičemž jejich celkové zastoupení činilo 94 %. Zastoupení žen činilo pouhých 6 %.

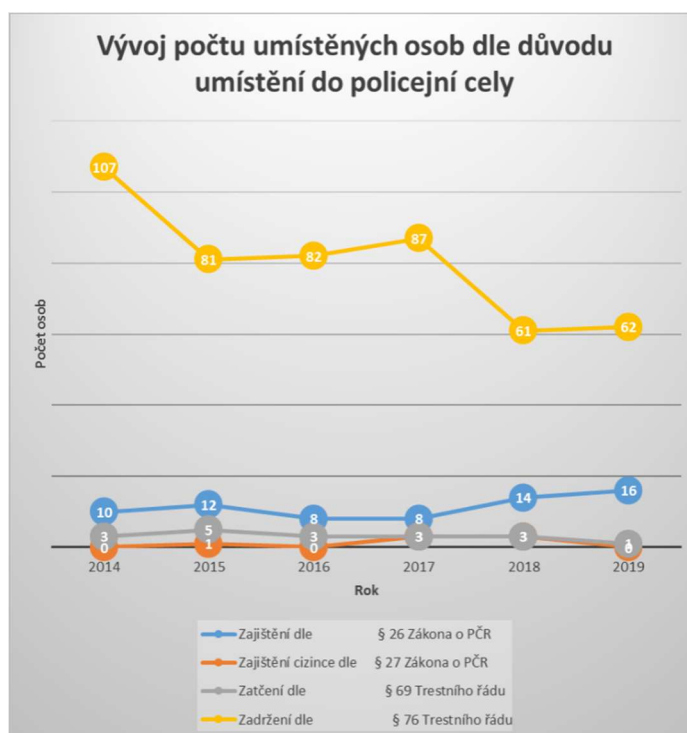
Z hlediska vývoje celkových počtů osob umístovaných do policejních cel lze u žen spatřovat jistou konstantnost. Jejich počet se v průběhu sledovaného období nijak zvlášť neodkláněl od průměrného počtu 6, pouze v roce 2015 byl zaznamenán mírný nárůst na celkový počet 9 žen umístěných v policejní cele. V případě mužů umístovaných

do policejních cel byl zaznamenán v průběhu sledového období značný pokles, s výjimkou roku 2017, kdy se počet mužů mírně navýšil oproti předcházejícímu roku. Průměrný počet mužů umístovaných do policejních cel v průběhu sledovaného období je 90, v posledních dvou letech byl však zaznamenán pokles poměrně značný, a to na hodnoty 75 a 74.

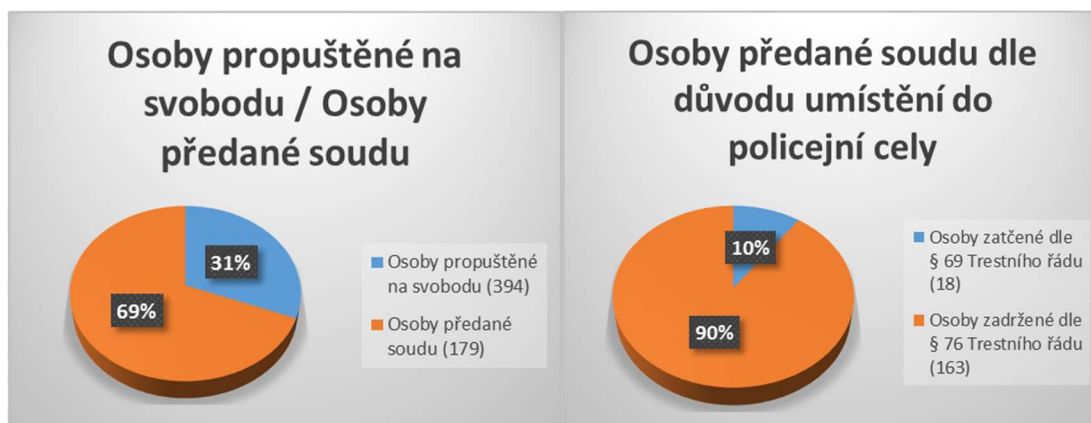
Z hlediska věkových kategorií pak nejčastěji umisťované osoby do policejních cel, jak v případě mužů, tak v případě žen, představovaly osoby ve věku 21 – 25 let. U mužů to bylo celkem 23 %, u žen to bylo celkem 46 %. Další nejčastěji umisťovanou věkovou kategorií byla kategorie ve věku 26 – 30 let, a to taktéž shodně u mužů i žen (muži 21 %, ženy 23 %). Zbylé věkové kategorie se u mužů a žen značně liší. Zajímavostí je např. nejmladší věková kategorie 15 – 20 let, kdy muži byli umisťováni v 5 % případů, ovšem ženy v této věkové kategorii žádné.

Analýzou bylo zjištěno, že nejvíce zastoupenou věkovou kategorií je u obou pohlaví věk 21 – 30 let, kdy tyto případy činí 46 % z celkového počtu umístěných osob (muži 44 %, ženy 69 %).

Největší skupinu osob umisťovaných do policejních cel tvoří napříč celým zkoumaným obdobím osoby zadržené dle § 76 Trestního řádu (84 %), přičemž jejich počet v průběhu let klesá shodně s poklesem celkového počtu osob umisťovaných

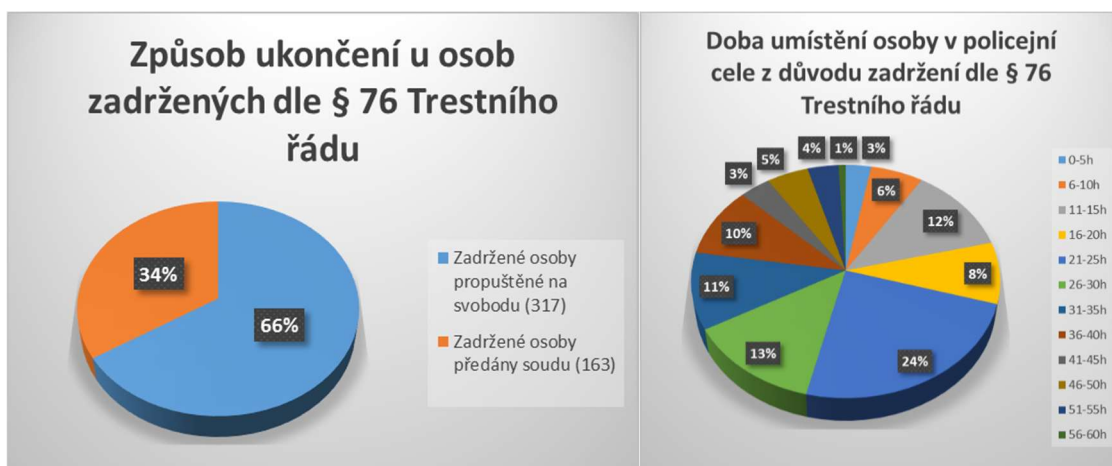
do policejních cel. V průběhu let lze konstatovat mírný nárůst umístování do policejních cel osob zajištěných dle § 26 zákona o Policii. Počet umístovaných zatčených osob dle § 69 Trestního řádu je po celé zkoumané období téměř konstantní. Umístování cizinců zajištěných dle § 27 zákona o Policii mírně vzrostlo v letech 2017 a 2018, kdy bylo do policejních cel umístěno celkem 6 cizinců.

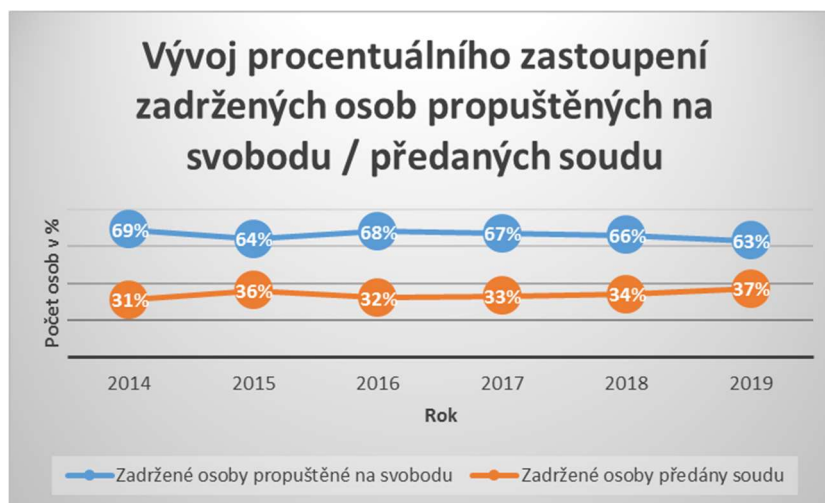
V průběhu let 2014 až 2019 bylo z celkového počtu osob umístěných do policejních cel celkem 394 osob (31 %) propuštěno z cely na svobodu, 179 osob (69 %) bylo předáno soudu. Z toho se jednalo o 18 osob zatčených dle § 69 Trestního řádu (10 %) a 163 osob zadržných dle § 76 Trestního řádu (90 %).

Vývoj celkového počtu osob předaných soudu je v souladu s vývojem celkového počtu osob umístovaných do policejních cel, v případech zadržení dle § 76 Trestního řádu klesá, v případech zatčení dle § 69 Trestního řádu je relativně konstantní.

V případech zadržení osob dle § 76 Trestního řádu bylo celkem 317 osob (66 %) propuštěno na svobodu a celkem 163 osob (34 %) předáno soudu, přičemž v nejvíce případech (24 %) trval pobyt těchto osob v policejní cele v časovém rozmezí 21 – 25 hodin.

Z hlediska procentuálního zastoupení zadržených osob propuštěných na svobodu a předaných soudu je patrná jistá konstantnost, přičemž v průběhu celého zkoumaného období bylo průměrně 66 % zadržených osob propuštěno na svobodu a 34 % zadržených osob bylo předáno soudu.

5 Závěr

Tématem „práce“ bylo Omezení osobní svobody se zvláštním přihlédnutím k problematice policejních cel.

V úvodní části práce bylo vymezeno základní pojmosloví, zejména tedy ústavně-právní úprava osobní svobody, jakožto jednoho ze základních lidských práv a svobod, včetně ústavně-právního rámce pro její omezení. Dále byla vymezena jednotlivá zákonná ustanovení, zakotvující oprávnění k omezení osobní svobody občana ze strany policejního orgánu, a to jak ustanovení obsažená v zákoně o Policii, opravňující policisty k připoutání osoby či k jejímu zajištění, tak ustanovení obsažená v trestním řádu, opravňující policisty k zatčení či zadržení. U všech těchto ustanovení byly podrobně specifikovány zákonné důvody pro omezení osobní svobody občana, včetně maximální možné délky takového omezení, práva osob omezených na osobní svobodě a povinnosti policejního orgánu ve vztahu k takovým osobám.

V další části práce byla popsána problematika policejních cel, vyplývající nejen z její zákonné úpravy, ale taktéž z interních předpisů Policie České republiky. Zejména zde byly vymezeny základní parametry pro výbavu policejních cel a standardizované postupy vůči osobám zde umístěvaným, které jsou stanoveny takovým způsobem, aby byla zajištěna bezpečnost nejen těchto osob, ale také bezpečnost policistů vykonávajících dozor v policejních celách, příp. dalších osob, kterým je umožněn přístup do policejních cel. Byla zde podrobně popsána veškerá práva osob umístěvaných do policejních cel a povinnosti policistů v rámci výkonu ostrahy.

Empirická část práce obsahovala opatřená a vyhodnocená kvantitativní data, týkajících se personálního umístění osob do policejních cel v rámci Územního odboru Semily Policie České republiky. Zkoumané období bylo stanoveno na období od roku 2014 do roku 2019, přičemž analyzována byla data vztahující se k umístěvaným osobám ohledně jejich zastoupení z hlediska pohlaví a věku. Dále bylo zkoumáno poměrové zastoupení osob umístěvaných do policejních cel z hlediska důvodu takového umístění a celkové délky trvání pobytu v cele. Posledním bodem analýzy bylo poměrové zastoupení osob, které byly z cely propuštěny na svobodu, a osob, které byly předány soudu. Analýza byla provedena jak v rámci samostatných let 2014 až 2019, tak v rámci celého zkoumaného období. Analýzou bylo zjištěno, že celkový počet osob umístěných v policejních celách v průběhu let klesal, a dále, že po celou dobu zkoumaného období převažovali v počtu osob umístěných do policejních cel jednoznačně muži, přičemž nejčastěji umístěvanou skupinou byli muži ve věkovém

rozmezí od 21 do 25 let, potažmo od 21 do 30 let. V tomto věkovém rozmezí byl taktéž největší počet žen. Zajímavou se ukázala být nejmladší věková kategorie od 15 do 20 let, kdy ve zkoumaném období bylo do policejních cel umístěno celkem 30 mužů, ženy však žádné. Z hlediska důvodů umístění do policejní cely bylo zjištěno, že převážná většina (84 %) těchto osob byly osoby zadržené dle § 76 Trestního řádu, přičemž pobyt těchto osob v cele trval v největším množství případů v rozmezí od 21 do 25 hodin.

U těchto osob bylo také předmětem zkoumání jejich procentuální zastoupení ve věci způsobu ukončení jejich umístění v policejní cele. Tímto zkoumáním bylo zjištěno, že 66 % zadržených osob bylo propuštěno na svobodu a 34 % zadržených osob bylo předáno soudu. V průběhu zkoumaného období nebyly zaznamenány žádné nestandardní výkyvy u žádného z analyzovaných údajů.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

Bibliografie:

1. JELÍNEK, J., a kolektiv. Trestní právo procesní. 5. vydání. Praha: Leges, 2018, ISBN 978-80-7502-278-3. 864 s.
2. KLÍMA, K., a kolektiv. Komentář k Ústavě a Listině. 2. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2009, ISBN 978-80-7380-140-3. 1441 s.
3. NOVOTNÝ, F., a kolektiv. Trestní právo procesní. 2. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2017, ISBN 978-80-7380-677-4. 485 s.
4. ŠKODA, J., VAVERA, F., ŠMERDA, R. Zákon o policii s komentářem. 2. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2013, ISBN 978-80-7380-447-3. 479 s.
5. ŠTEINBACH, M., ŠLEZINGER, R., ZIMMERMANN, N., BÍKEK, M., HLAVÁČOVÁ, K. Zákon o Policii České republiky. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, ISBN 978-80-7598-139-6. 300 s.
6. VANGELI, B. Zákon o Policii České republiky. Komentář. 2 vyd. Praha: C. H. Beck, 2014, ISBN 978-80-7400-543-5. 483 s.
7. WAGNEROVÁ, E., ŠIMÁČEK, V., LANGÁŠEK, R., POSPÍŠIL, I., a kolektiv. Listina základních práv a svobod. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2012, ISBN 978-80-7357-750-6. 931 s.

Internetové zdroje:

8. ŠABATOVÁ, A. Zpráva ze systematických návštěv policejních cel veřejného ochránce práv 2017 [online], ISBN 978-80-87949-53-5, Dostupné z:
<http://www.ochrance.cz/ochrana-osob-omezenych-na-svobode/policejnicely/>

Zákony:

9. ČESKO. Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, v platném znění. In Zákony pro lidi [online]. Zlín: AION CS [cit. 2020-02-15]. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2009-40>>.
10. ČESKO (ČESKOSLOVENSKO). Zákon č. 140/1961Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), v platném znění. In Zákony pro lidi [online]. Zlín: AION CS [cit. 2020-02-15]. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1961-141>>
11. ČESKO. Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, v platném znění. In Zákony pro lidi [online]. Zlín: AION CS [cit. 2020-02-15]. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2008-273>>

12. ČESKO. Zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, v platném znění. In *Zákony pro lidi* [online]. Zlín: AION CS [cit. 2020-02-15]. Dostupné z WWW:<<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2016-251>>
13. ČESKO. Zákon č. 89/2012 Sb. občanský zákoník. In *Zákony pro lidi*[online]. Zlín: AION CS [cit. 2020-02-15]. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2012-89>>
14. ČESKO. Zákon č. 500/2004 Sb. správní řád. In *Zákony pro lidi*[online]. Zlín: AION CS [cit. 2020-02-15]. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2004-500>>
15. ČESKO. Zákon č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území České republiky. In *Zákony pro lidi*[online]. Zlín: AION CS [cit. 2020-02-15]. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1999-326>>
16. ČESKO. Usnesení předsednictva ČNR č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky. In *Zákony pro lidi*[online]. Zlín: AION CS [cit. 2020-02-15]. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1993-2>>

Interní předpisy:

17. Závazný pokyn policejního prezidenta č. 159/2009, kterým se upravuje postup o eskortách, střežení osob a o policejních celách. Čl. 10[online]. Brno: 2009 [cit. 2020-02-01].Dostupné z WWW:<<http://brno4f64.sweb.cz/Zakony/eskorty%20a%20cely.pdf>>
18. Nařízení MV 51/2013, kterým se stanovuje postup o stravování a úhradě nákladů za stravování osob omezených na osobní svobodě Policií České republiky